

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ 8ον ΑΡ. 694
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. - ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1915
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠΥΡ. Α. ΚΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ 6402 ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡ. 51

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΝ

"Αγγλος στρατιώτης δίδων νερό εις Τούρκον τραυματίαν αιχμάλωτον.—Και εις την Καλλιπόλιν, όπως και εις τα άλλα πεδία του Ευρωπαϊκού πολέμου, πλήν των έχθροπραξιών, δημιουργούνται και διάφορα ειρηνικά και εις άκρον συγκινητικά επεισόδια μεταξύ έχθρων. Έν εξ αυτών χαρακτηριστικώτατον και εξόχως παραστατικόν, εμφανίζει και η άνωτέρω εικόνα."

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Η ΣΗΡΑΓΓΗ ΤΗΣ ΜΑΓΚΗΣ

Η τελευταία επιτυχής επίθεσις του Γερμανικού στόλου κατά των Αγγλικών παραλίων και ο βομβαρδισμός των λιμένων Σάβρουου, Βίβρου και Χάρτλεπολ, όπου 363 πολίται έφονεύθησαν και έτραυματίσθησαν, επανέφεραν εις την ημερησίαν διάταξιν ένα παλαιόν κίνδυνον, τον οποίον ούδέποτε μέχρι τούδε έλαβεν υπό σοβαράν έπικρίν η Αγγλία.

Ο κίνδυνος αυτός εινε ο της γενικής επιδρομής εις τόν Ένωμένον Βασιλείον. Πώς θα αποσοβηθή;.....

Εις Γάλλος βουλευτής έδωκε την απάντησιν:—

Να κατασκευασθή η σήραγγη της Μάγκης, ούτως ώστε η Γαλλία να εινε έτοιμη εις πρώτην εκ Λονδίνου αίτησιν να στείλῃ ημισυ εκατομμύριον στρατού προς άποκρουσιν των επιδρομέων!.

Η σήραγγη της Μάγκης, τὸ τολμηρόν αὐτὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον πολλὰκις ἐροῦντο εἰς τὸ μέσον καὶ πολλὰκις συνεζητήθη, ὅπως ἤξιον νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ἐπειτα πάλιν ἐγκατελείφθῃ, οὕτω συζητεῖται σήμερον ἐκ νέου.

Ἡ πρώτη ἰδέα τῆς κατασκευῆς μιᾶς ὑποβρυχίου σήραγγος, ἐνόησεν τὴν Ἀγγλίαν μετὰ τῆς Γαλλίας ὑπὸ τὴν Μάγκην, ἐροῦντο εἰς τὰ 1802, ἀλλὰ προσέκρινον εἰς τὴν ἀδύνατον σχεδὸν ἀνείκοτον τῆς Ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης, ἥτις εἶπε τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ σχεδίου τοῦτον εἶδεν ἕνα ἀκόμη σοβαρὸν κίνδυνον, ἀπειλοῦντα τὴν γηραιάν Ἀλβιόν.

— Ἡ θάλασσα εἶνε ἡ πανοικία καὶ ὁ θάνατός μας, εἶπον οἱ ἄγαθοι Ἀγγλοὶ. Μία σήραγγη ἥτις θὰ ἦτονε τὸ νησί μας μετὰ τὴν Ἑνωμένην Ἰσπανίαν, ὁ ἀποτελεῖ θύραν κούφην, τῆς ὁποίας τὸ κλειδί θὰ κρατοῦν ἄλλοι.

Μία ἐχθρική κυβερνήσις διοικοῦσα τὴν Γαλλικὴν φρουρὴν τῆς σήραγγος, θὰ ἔδυνάτο νὰ περάσῃ τὴν νύκτα ἀντικυρὸν καὶ νὰ πνίξῃ τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὸν ὕπνον τῆς!.....

Αὐτὴ ἦτο ἡ γνώμη τῆς Ἀγγλικῆς πλειοψηφίας.

Ἡ Γαλλία ὁμως, ἥτις ἦτο καὶ αὐτὴ ἐκτεταμένη εἰς τὸν ἴδιον κίνδυνον, δὲν ἐδόξατο νὰ ἐγκολπηθῇ τὴν ἰδέαν, ἐτήρησε δὲ διπλωματικῶς μὲ τὴν ἐπιδειξιότητα, ὥστε εἰς τὰ 1856 μία Ἀγγλο-Γαλλικὴ Ἑταιρεία ἐξηκολούθησεν καὶ προέβη εἰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας διασκήψεως τῆς σήραγγος. Αὐτοὶ οἱ Ρόζαλντ ἐλαβον ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν σύμψεξιν τῆς ἑταιρείας, ἥτις μετὰ τὸ 1882 καὶ 1883 προέβη εἰς δοκιμαστικὰς ἐργασίας.

Απὸ τὸ μέρος τοῦ Λόβερ ἠνοήθη μία σήραγγη, ἥτις ἔχουσα διάμετρον ἐπὶ ποδῶν καὶ μίαις ἐν ἐπὶ ὀδοῖσιν, ἐπεχώρησε μέχρι 2,300 ὁσέων, ἥτοι ἐνὸς μίλιου καὶ ἐνὸς τρίτου. Απὸ τὸ μέρος τοῦ Καλαὶ ἠνοήθη ἡ ἀλλήλική τῆς σήραγγος, ἥτις ἐφάσεν ἐν μίλει καὶ ἐν ὀσέων.

Ἡ δὴ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου θὰ ἐστοίχιζεν 8 ἑκατομμύρια, λίρας διὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἄλλα τόσσα διὰ τὴν Γαλλίαν.

Ἀλλὰ τὸ σχέδιον ἐγκατελείφθη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ πολὺν καιρὸν. Τώρα δὲ δεῖ ἀνεκινήθαι ἐκ νέου καὶ εὐρίσκει ὀλιγοτέραν ἀντίδρασιν ἀπὸ μέρους τῶν Ἀγγλων, οὕτως ὥστε νὰ καθίσταται πιθανὴ ἡ πραγματοποίησις του.

Μυτιλήνη Μιχαὴλ Δ. Ἐστρατιῶδης

Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΗΣ ΒΑΛΤΙΚΗΣ

Ἐδρανήθησαν δι' αὐτὴν 187 ἑκατ. φράγκων, οὕτω δὲ ἡ μεγάλη χερσόνησος τῆς Λοντανίδης μετεστράφη εἰς νήσον. Ἦν τὰ πλοία ἀντὶ τὰ παραπλέουσιν αὐτὴν κερδίζουσιν διὰ τῆς διωρύξεως ταύτης 22—25 ὥρας. Ἀλλὰ ἡ διωρύξη αὕτη ἔχει διὰ τὴν Γερμανίαν στρατιωτικὴν σημασίαν, διότι δι' αὐτῆς δύναται ὁ γερμανικὸς στόλος νὰ μεταβαίῃ ἀπὸ τῆς μίας γερμανικῆς ὁδοῦ εἰς τὴν ἑτέραν χωρὶς νὰ διεγείρῃ διὰ ξένων θαλάσσιον. Ἀρ' ἑτέρου δὲ αἱ θαλάσσαι τοῦ Σκάνερ-Ράκ, Κατεγάτ, Σούνδου καὶ Βέλτ εἶνε πολὺ ἐκινιζόμεναι. Ἀπὸ τοῦ 1858—1885 ἐγένοντο εἰς αὐτὰς τὰς θαλάσσας 10,000 ναυάγια, 91 δὲ ἀνθρώποι καὶ 2,742 ἱστοφόρα ἐλάθησαν αἰσάνοντα. Τὰ διόδια εἶνε 75 ἑκατοστά τοῦ φράγκων, διὰ δὲ τὰ μεγαλειότερα 50 ἑκατ. κατὰ τόννον.

Ἀγγελος Βερνίκος

ΟΙ ΚΟΖΑΚΟΙ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

Πολὺς κόσμος φαναίζεται τοὺς Κοζάκους ὡς μίαν φυλὴν ἀγριανθρώπων, τρομερῶν διὰ τὴν θηριωδίαν των καὶ διὰ τοὺς ἀδύλους των ἐν καιρῷ πολέμου.

Ἡ ἰδέα αὕτη εἶνε ἐσφαλμένη. Ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων ὁ Κοζάκος δὲν διαφέρει τοῦ κοινῶν Ρώσου χωρικοῦ, οὐτε τῶν ποιητικῶν Κομβαῦ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Βέον.

Ἀντὶ γὰρ εἶνε κακοποιοί, οἱ Κοζάκοι ἦσαν ὅποτε ἀποκλειστικῶς γνωστοὶ ὡς προστάται καὶ ἀρωγοὶ τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ἀδικονέμων, ἀγρίοντες ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των αὐτὴν εἰς τὴν τάξιν μιᾶς ἰδιαίτης ἀγροτικῆς εὐγενείας γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Καζάστσερ».

Τὸ ὄνομα «Καζάκ» εἶνε ταταρικὴ προσέλευσις καὶ σημαίνει τὸν «Ἐλευθερὸν Ἀνδρα», ἀπεδόθη δὲ κατὰ πρότον εἰς τοὺς νέους ἐκείνους χωρικοὺς, οἵτινες, φεύγοντες ἀπὸ τοῦ μάλλον πυκνοκατοικημένου συνοικισμού, με-

Κοζάκος κατοπεύων ἐχθρὴς θέσεις

τέβαινον εἰς ἀκατοίκητα μέρη, ζῶντες μακριὰν τῆς ἐπιρροῆς τῶν Ἀρχόν, Κυβερνήσεων καὶ Πολιτικῶν νόμων. Ὑπῆρξε μία ἐποχὴ, κατὰ τὸν 11ον ἰδίως αἰῶνα, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ εὐγενεῖς τῆς Ρωσίας ἐταράσσοντο πολὺ τοὺς ὑπάρχοντες των, μὴ λογιζόμενοι εἰς οὐδὲν τὴν ζωὴν των, ἀφοῦ ἄλλως τε πᾶς ἱππικὸς ἐθεωρετο τότε ἀνδρόποδον.

Διακρινόντες τοῦ διωγμοῦ τούτου καραβάνια δόλοκληρα τοιαῦτα κατανεμημένον χωρικοὺς μετὰστρέφοντες εἰς τὰ νότια τῆς Ρωσίας, Ρώσοι, Πολωνοὶ, Σλαβῶνι καὶ μερικοὶ Τάταροι ἀπετέλουν τὰ καραβάνια ταῦτα. Τὰ Ταταρικὸν στοιχεῖον δὲ καλίστατον ἰσχυρότερον, ἢν οἱ Κοζάκοι δὲν ἐπρόκειτο ἐκείνους πρὸς αὐτὸν τεθνόντες φρουροὶ τῶν Ρωσικῶν συνόρων καὶ ἐμπόδιζον τὰ στήθη, τὰ ὁποῖα ὁ Χάγ ἐστειλεν εἰς τὰ μέρη των.

Ὁ 13ος καὶ 14ος αἰὼν εἶδε τοὺς Κοζάκους ὁργανωμένους εἰς κοινότητες κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Δνίπερ, φρουρούοντας δὲ ἐκείθεν τὴν χώραν τοῦ Τσάρου. Διάφοροι οἰκονομικοὶ τινὲς χωροδίκται, πολιτικὴ ἐγκληματὰ καὶ ἄλλα ἀτίθασσα στοιχεῖα προσετίθησαν σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τοὺς συνοικισμοὺς τούτους. Ἡ ὁργάνωσις τῶν Κοζάκων δὲν ἐδεσμεύετο ἀπὸ προλήψεως.

Κάθε νέος προσήλυτος καθιστάμενος Κοζάκος ἀπηνεῖτο τὸν παλαιὸν ἀνθρώπον.

— Πιστεύεις εἰς τὸν Χριστὸν; ἦτο ἡ μόνη ἐρώτησις ἣν τῷ ἐπὶβαλλεν ὁ «Χετμάν» ἡ ἀρχηγὸς τοῦ συνοικισμού, καὶ ἀρ' ἤς στιγμῆς ὁ προσερχόμενος ἔλεγε τὸ «Ναί» προσελαμβάνετο εἰς τὴν ὁργάνωσιν.

Οἱ Κοζάκοι κατ' ἀρχὰς δὲν ἐπέτρεπον τὴν παρουσίαν γυναικῶν εἰς τοὺς συνοικισμοὺς των καὶ ἔβαν ὡς καλόγηροι. Κατόπιν ὁμως τὰ παλαιὰ ἤθη μετεβλήθησαν καὶ οἱ Κοζάκοι ἀπέκτησαν οἰκογενεάς.

Διαρκῶς ζῶντες εἰς τὰς στέππας, ἀκαταγώνιστοι ὡς ἱππεῖς καὶ πολεμισταί, οἱ Κοζάκοι ὑπῆρξαν ἐπὶ αἰῶνας ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ τῶν Τούρκων, ὁργανωθέντες δὲ στρατιωτικῶς ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Πέτρου κατετροπώσαν τοὺς Τατάρους καὶ ἐπέταξαν τὴν Σιβηρίαν ὑπὸ τὸ σκήπτρον τοῦ Τσάρου.

Σήμερον δὲ ὑπολογίζεται ὅτι ὑπάρχουν 3, 000,000 Κοζάκοι εἰς τὴν Ρωσίαν.

Μυτιλήνη Μιχαὴλ Δ. Ἐστρατιῶδης

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

Ἐφόσον προχωρεῖ ἡ χειμωνιάτικη ζωὴ τῶν Ἀθηναίων, ἡ διαμονὴ εἰς τὸ ὑπαίθριον γίνεται ὀλιγοτέρα.

Κυρίως δὲ ἡμπορεῖ νὰ εἰπῇ κανεὶς ὅτι ἡ κίτρισις τῶν Ἀθηναίων καὶ Ἀττικῶν ὀλιγοστεύει.

Αἱ ψυχραὶ ἡ βορραεῖς, ἡ ἀπλὸς συννεφίδες ἡμέραι καὶ νύκτες τῆς χειμωνιάτικης ἐποχῆς τραβοῦν ζωηρῶς πρὸς τὰς οἰκίας. Εἶτε νύκτα δημοσία εἶνε αὐταί, εἶτε κατοικίαι ἱδικαί μας, ἡ συγγένων καὶ φίλων μας.

Μὲ ἄλλους λόγους, ἀρχίζετο πάλιν νὰ κυριαρχῇ ἡ καθιστικὴ ζωὴ. Καὶ ὁ περιπατὸς ἀκόμη περιόριζεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέρας. Κάποτε δὲ διὰ μερικῶν, περιορίζεται εἰς μίαν ἀπλὴν «βόλταν γὰρ νὰ φύγῃ ἡ ἰδέα».

Σχετικῶς μὲ τὴν καθιστικὴν αὐτὴν ζωὴν τῆς χειμωνιάτικης ἐποχῆς μερικαὶ συμβουλαὶ δὲν εἶνε περιτταί. Ἀπ' ἐναντίας δὲ εἶνε πολὺ σπουδαῖαι καὶ ἀπαραίτητοι.

Μία ἀπὸ τὰς τοιαύτας συμβουλὰς εἶνε δὲν εἶνε προτιμότερον νὰ διαμένωμεν εἰς τὸ κρεββάτι παρὰ νὰ καθήμεθα.

Ἠδηλαδὴ νὰ προτιμώμεν τὸ κρεββάτι ἀπὸ τὴν καρέκλαν.

Ἡ συμβουλὴ αὕτη ἐξυπηρετεῖ ὄχι μόνον τὴν ὑγίαν τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐαισθησίαν, τὴν ὑγίαν δηλαδὴ τοῦ πνεύματος.

Ὁ Γερμανὸς ὑγειονόμος Γκελκος, ὁμιλῶν περὶ τῆς συνηθείας τοῦ νὰ καθήμεθα, λέγει, ὅτι τοῦτο εἶνε συνεπεία τῶν στενῶν χώρων καὶ τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸν Μεσαίωνα.

Οἱ Ἀγαθοὶ πολιτισμένοι λαοὶ ἤθεσαν τὴν καρέκλαν, ὑπὸ διαφόρους, ἐννοεῖται, μορφάς, ἀλλὰ μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις τὴν μετεβιβάζοντο.

Ἐποτιμῶν δὲ νὰ κατακλινώμεναι καλὰ τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ ἢ πρὸς ἀνάπαυσιν εἰς τὴν οἰκίαν των.

Ἀκόμη δὲ καὶ οἱ βάρβαροι λαοί, ὅταν δὲν εἰσγίνοντο σωματικῶς, ἐξηπλάυνοντο ὅπως οἱ Γερμανοί, καθὼς λέγει ὁ Τάκτις, ἐπ' αὐτοὺς ἐδόξαται.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Μεσαίωνος σπανίως ἐχρησιμοποιούντο ἡ καρέκλαις. Αὗται δὲ ἦσαν ὡς εἶδος θρόνου διὰ τὸν ἀρχηγὸν τῆς οἰκογενείας ἢ διὰ ἐπισήμους ἐπισκεπτὰς, ἐνῶ οἱ λοιποὶ ἐκάθοντο ἐπὶ δεσμάτων ἢ ταπήτων.

Πρέπει δὲ νὰ εἶνε πασιγνωστὸν ὅτι τὸ συστηματικὸν καθίσματα, ὅπως καὶ ἡ ὀρθοστάσις, ἐπιδρᾷ βλαβερῶς ἐπὶ τὸν ὁργάνον τοῦ σώματος. Πρὸ πάντων δὲ τοῦ ἐγκεφάλου.

— Ὁ Γάλλος στρατηγὸς Κατινὰ ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ' εὐρίσκειτο διαρκῶς εἰς πολέμους ἢ ἐν τῇ Αἰλῇ, ὅπου ἐργονομαζέον ἄλλοι στρατηγοὶ ὀλιγοτέρον ἱκανοὶ ἐν συγκρίσει πρὸς αὐτόν.

— Ὅταν δὲ κάποιος, ἀπὸ τὰς σπανιωτάτας φράσας παρουσίας του εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὁ στρατάρχης Λουξεμβούργος θέλων νὰ τὸν περὶεῖν ἐξ ἐπαγγελματικῆς ἡλιότητος, τὸν εἶπε: «Ἀγαπῆτε Κατινὰ, δὲν φαίνεται διόλου ἐδῶ καὶ ἡ Αἰλὴ κινδυνεύει νὰ σὺς λησμονήσῃ».

— Ἀντὶ τοῦ Κατινὰ ὁμως ἀπῆντησεν ὁ περιφρονητὸς ὁργανωτικὸς Βομπάρν διὰ τοῦ: «Ἡ Νίκη ὁμως, στρατάρχα, εἶνε διὰ τὸν Κατινὰ προσφιλέστατος καὶ ἀγαπώτατος σύντροφός!»

31

πέπλον σου.

Ἡ κόρη ἐπληρώσας τὸν Κλεῖτον καὶ τοῦ ἐπιθύμειο χαμηλοφώνως:

— Πρέπει νὰ φύγωμεν.

— Ἀδύνατον! ἀπῆντησεν ἐκείνος, δὲν ἔχομεν ἄστυον ἄλλο, διὰ νὰ καταφύγωμεν.

— Ἄς μείνωμεν εἰς τὸ ὑπαίθριον.

— Οὐτε αὐτὸ δὲν εἶνε δυνατόν, εἶπεν ὁ Κλεῖτος, μὲ φωνὴν ζωηρότεραν, μὴ προσέχον, ὅτι τὸν ἴκονεν ἤδη ὁ φίλος του. Ἡ διαταγὴ τοῦ βασιλέως καὶ κύριόν μου εἶνε ρητὴ: Νὰ σὲ φυλάξω εἰς ἕνα οἶκον τῆς ἐμπιστοσύνης μου μέχρι τῆς μεσημβρίας.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι καὶ ὁ Κλεῖτος ἐπλέγετο ὑπὸ περιεργείας νὰ ἴδῃ τὴν μορφήν τῆς ἀνύσταν κόρης, τὴν ὁποίαν τοῦ εἶχεν ἐμπιστευθῇ ὁ Λεάνδρος. Ἐθώρει δὲ τοῦτο καὶ δικαίωμα του, ἀφοῦ δὲν τοῦ τὸ ἀνηγόρευον ὁ βασιλεὺς.

Ὁ Χάρης ἤκουσε τοὺς τελευταίους λόγους:

— Τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως... εἶπεν... Ἀ... πρὸκειται λοιπὸν περὶ οὐρανίου! Δὲν δὲ ἀποχωρήσω πλέον. Ἐμπρός, ὦραία μου, ἀπόσυρε τὸν πέπλον σου.

Ἐκείνη ἔμεινεν ἀκίνητος, ἀλλὰ ὁ Χάρης ἐπροχώρησε καὶ μὲ τὴν χεῖρά του κατεβίβασε τὸν πέπλον.

— Θεοὶ!... ἐκράνισαν, εἶπε ἡ Σαγνὴ!...

Ἡ ταλαίπωρος εὐρίσκειτο ἐνώπιον τοῦ Ἀπόλλωνος.

— Ἀθλία!... ἐπαγέλασεν ὁ Χάρης, καὶ δὲν εὐρίσκειτο ἕνεκα τῆς παραχρῆς του λόγους νὰ ἐκφράσῃ ὅσα ἡ ὀργὴ εἶχε συσσωρεύσει εἰς τὰ χεῖλιά του.

Περυσότερον ἐκπλήκτος ὁ Κλεῖτος, παρῆτις ἄφρονος τὴν περιεργὸν σκηναίαν, ἀγῶνα ποία εἶνε ἡ δῆθεν ἐρωμένη του καὶ βλέπων ὅτι ὁ Χάρης τὴν γνωρίζει περυσότερον αὐτοῦ.

— Ὑπάρχει κάποιο μυστικόν, ἐτόλμωσε γ' ἀρθρώσῃ ἡ Σαγνὴ, τὸ ὁποῖον μ' ἐμποδίζει νὰ σοῦ ἐξηγήσω τί συμβαίνει.

— Τολμᾷ νὰ ψεύδεται ἀκόμη, οὐ ἡ ἐπιτοκή τοῦ ἔρωτος, ἡ ὑβρίσσεια τὴν Ἀφροδίτην, ἡ ἀμαρτολή, ἡ ἀτιμὸς!

— Χάρη!... ἐπέλιπεν ἐκείνη.

— Ἐρωμένη ἐνὸς ὑπερότου, οὐ ἡ ὑποσχέσις πιστὴν αἰώνιαν εἰς τὸν ἰδὸν μου ἔρωτα, ἐρωμένη ἐνὸς ἀνθρώπου, οὐ ἡ θεραπεία μιᾶς θεᾶς!

— Δὲν εἶμαι ἐρωμένη.

— Αὐτὸ ἔμεινε ἀκόμη, νὰ τὸ ἀρνηθῇ... Δὲν βλέπετε, ὅτι οἱ θεοὶ τιμωροῦν ἀμέσως τὸν ἐγκληματῆν; Σὲ δόνησαν ἐδῶ, διὰ γ' ἀποκαλύψθῃ τὸ ἀλγὸς σου. Ὁ φρικτὴ στιγμὴ! Ἐπάλαια ἐπὶ ἐτὶ δολιχάρα κατὰ τοῦ εαυτοῦ μου, διὰ νὰ βεβαιώσω τὸν ὄρκον, τὸν ὁποῖον ἐν τῇ μορῇ μου σοῦ ἔδωκα, ὅτι δὲν θ' ἀγαπήσω γυναῖκα ἄλλην ἐκτός σου, ἀφοῦ ἡ μοῖρα σὲ ἐνέκλεισεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀφροδίτης. Ἐπάλαια μὲ τὴν καρδίαν ἐλάτεις νὰ ἐλευθερωθῇς μιαν ἡμέραν, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ἀποχρῶσις σου πρὸς τὴν Ἡρώ, καὶ νὰ ἔλθῃ ἐγὼ, ὁ πιστός, ὁ τηρητὴς τοῦ ὄρκου μου, μὲ τὴν ἀγκλὴν πρόθυμον νὰ σὲ δεχθῶ καὶ νὰ σὲ ὀδηγήσω ὡς νύμφην ἐνώπιον τοῦ βασιτοῦ τοῦ Ὑ-

μεναίου. Ὡς εἶνε ἀνυπόφορον! Μοῦ κατέστρεψεν τὸν βίον ἀνηγήθητι προσφιλεῖ παρθένο, ἡ ὁποία ἐξήχησε νὰ γίνῃ σύζυγός μου, ἀπηνήθητι ἄλλους ἔρωτας, οἱ ὁποῖοι μοῦ ὑπέσχοντο τὴν εὐτυχίαν καὶ ἔμενα προσηλωμένος εἰς τὴν ἀνήμενόν σου, καὶ ἐπερμένα ὁ ἄβυσθος ἐγὼ, ὁ ἄφρων, ὁ ἀνόητος! ἐπερμένα νὰ λήξῃ ἡ περιπέτεια αὕτη, διὰ νὰ σὲ ὀδηγήσω εἰς τὴν νύμφικὴν πασάδα. Ἦλθα εἰς ῥῆξιν μὲ τοὺς οἰκέλους μου, ἐγκατέλειπα αὐτοὺς, τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν πατρίδα μου, καὶ ἦλθα ἐδῶ, μνηστὴς, ὡς ἐξόριστος, καὶ ἐπερμένα τὸ πλῆρωμα τοῦ χρόνου, διὰ νὰ ἐνωθώμεν. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ, σὺ ἐνετόρησας εἰς ἀγκυλάς θεραπόνητον καὶ ὑπερότον καὶ ἐραστὸν ποικίλων καὶ ἀγοραστῶν χρυδαίων τοῦ εὐτελοῦς οὐραίου σου. Ἐγίνες ἑταῖρα, κατ' ἡν στιγμὴν σ' ἐπαρταξόμην ἀγνὴν καὶ σιδεράν, ὡς ἴδουσα. Ἐγίνες ποικίλητα σαρκὸς, οὐ ἡ καθιερωμένη ὡς παρθένος εἰς τὴν ἡλιόπυλον θεᾶν. Τί σὲ ἠνάγκασε νὰ ἀμαρτήσῃς; Ὁ ἔρως; Ὁχι βέβαια, διότι σὺ δὲν εἶσαι ἐκ τῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐνωτοῦν τὸν ἔρωτα. Ὁ χρῆσός ἴσως; Ἀλλὰ θὰ εἶχες ὅσον ἤθελες πληροῖον τῆς κυρίας σου, τῆς ὁποίας οἱ θεσμοὶ εἶνε ἀμείρητοι, καὶ πασιγνωστὸς ἡ γενναίότης. Μόνον λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἄμωρ τῆς ἀμαρτίας, ἀπὸ τὴν λύσασαν τῆς ἀνόμου ἡδονῆς, μόνον ἀπὸ τὰ ταπεινὰ καὶ χρυδαία ταῦτα ἐλαττώματα, ἀπεφάσισας νὰ ἀρνηθῇς τὸ παρελθὸν σου τὸ ἀγνόν, καὶ νὰ γίνῃς ἐπίσκοπος εἰς τοὺς θεοὺς καὶ πρὸς τὸν ἐραστὴν σου, καὶ νὰ ἐγκλημάσῃς, ὅσον σπανίως ἐτόλμωσεν ποτὲ παρθένο, διότι ὀλίγα μόνον παραδείγματα ὑπάρχουν γυναικῶν διεφθαρμένων, ὅπως σὺ.

— Ἐλεος!... ἐπέλιπεν ἐκείνη κλαίονσα...

Ἀγαπήτῃ μου Χάρη, μὲ παρεξηγεῖς καὶ μὲ ὑβρίζεις ἀδίκως.

— Ἀλλὰ πῶς θὰ δικαιολογήσῃς τὴν παρουσίαν σου ἐδῶ; Πῶς θ' ἀρνηθῇς ὅτι ὁ Κλεῖτος σ' ἐμίσθησεν ὡς ἐρωμένην του καὶ ἦλθεν εἰς τὸν οἶκόν μου, διὰ νὰ πῇ τὴν ἐρωτικὴν του φωνὴν καὶ νὰ τέλει τὸν ἡδοναῖόν του ὅσον γὰρ, τὰ ὁποῖα σὺ τοῦ ὑποσχέσθης; Ἐμπρός, ὁμολογῶ. Εὐρὴ καὶ κλινὴ ψεύδῃ νὰ δικαιολογήσῃς.

— Ἀλλοίμονον!... δὲν δύναμαι...

— Ὁμολογῶ, Κλεῖτε, εἶπεν ἡ Σαγνὴ ἀποτεινομένη πρὸς τὸν καταπληκτικὸν θεράποντα.

— Ἐν μόνον δύναμαι νὰ βεβαιώσω, ἀπῆντησεν ἐκείνος, ὅτι ἡ κόρη αὕτη δὲν εἶνε ἐρωμένη μου.

— Ταλαίπωρε!... ἔλεγες πρὸ ὀλίγου τὸ ἀντίθετον.

— Πρὸ ὀλίγου δὲν ἐγνώριζα τί μέλλει νὰ συμβῇ, οὐδὲ ἐπαρταξόμην ὅτι ὀδηγήσῃ εἰς τὸν οἶκόν σου γυναῖκα, ἡ ὁποία σοῦ ἦτο τόσον γνωστὴ, ἐνῶ εἰς ἐμὲ, τὸν ἀντισταθόν τῆς Ἡρώ κατ' ὀλοκλήρην ἀγνωστός.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΕΙΑ ΧΡΗΜΑΤΑ

— Ένας γέρον κοσμηματοπώλης εις τὸ ἐνε-
χοροδανειστήριον.

— Κύριε ἡλίδα γὰρ ἐνεχυρίσω αὐτὸ τὸ πε-
ριδέραιον τῶν μαργαριτῶν.

— Αἱ δὲν ἔχουν πλεον χρήματα διὰ δάγηναι!

— Πῶς αὐτὸ;

— Ἐδανείσμεν πάρα πολλὰ τὰς ἡμέρας
αὐτὰς, καὶ δὲν μᾶς ἐμείναν ἄλλα χρήματα.

— Τί λέτε; καὶ τί θὰ γείνω τώρα ἐγὼ; δὲν
ἔχω πενήτεια ἐπάνω μου! Ἐξήντησα ὅσα
κρήματα εἶχα.

— Δὲν θὰ εἶσθε ὁ μόνος, φίλε μου, καὶ γι'
αὐτὸ ἀκριβὲς δὲν ἔχουν χρήματα. Χρὲς καὶ
ποχρὲς ἀπὸ τὸ πρῶτον ἕως τὰ μεσάνυχτα, δὲν
ἐκείνην ἄλλη δουλειὰ παρὰ γὰρ δανείζομεν
ὅλους ὅσους ἤλθον γὰρ ζητήσουν. Σήμερον δὲν
ἔχουν χρήματα πῶς γὰρ δανείζομεν; Μὰ σεις
τί περιμένετε τὸσον καιρὸν; διατὶ δὲν ἤρξα-
σθε ἐνωρίτερα;

— Περιμένα γὰρ πώλῃσω κατὶ τι ἀπὸ τὰ κο-
σμήματα τοῦ καταστήματός μου! Ἄλλα κινεῖς
δὲν δὲν τὰ ἀγοράζει; οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν
ἄλλα χρήματα γὰρ ἐξοδεύουν, παρὰ διὰ μίαν
μόνον ἐπιχειρήσιν, τὸσον δαπανηρὰν μάλιστα.

— Διὰ ποίαν ἐπιχειρήσιν, γέροντά μου;

— Τὴν ἐπιχειρήσιν τῆς διατροφῆς τῶν, διὰ-
βολε!

— Μετὰ τὴν πρώτην αὐτὴν ἀπογοήτευσίν του,
ὁ πτωχότατος ἐκείνος κοσμηματοπώλης ἐπέ-
στρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀκριβῶς τὴν στιγ-
μὴν, πού τὸ χρυσὸν ὁρολόγιόν του, μὲ τὸν
ἀδάμαντα τριγύρω, ἐδείκνυε τὴν μεσημβρίαν,
τὴν ὥραν δηλαδὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἄλλοτε
συνηθίζε να τρώγῃ! καὶ τώρα ὅπως ἦτο πεν-
ταμένης, ἔλαβε μερικὰς διενδυήσεις παλαιῶν
πελατῶν του, εἰς τοὺς ὁποίους ἐσκέφθη γὰρ με-
ταβῆ διὰ τὰς τοὺς παρακαλῶν γὰρ ἀγοράσουν
κατὶ ἀπὸ τὰ κοσμήματα, πού θὰ εἶχεν μὲν τὸ
ἐσθὸν καὶ εἰς ἐξουτελιστικὴν τιμὴν. Καὶ αὐτὸ,
μόνον καὶ μόνον, διὰ νὰ...φάγῃ!

— Εἰς τὸν δρόμον συναγῆ κάποιον συναδέλ-
φόν του κοσμηματοπώλην!

— «Εἰ! Ἐἰ! καλὴν ἡμέραν!»

— Τί μὲ θέλεις; δὲν βλέπεις πού βιάζο-
μαι; ἔχω δουλειά.

— Σὲ θέλω, γιὰ μιὰ καλὴ ἐπιχειρήσιν. Θὰ
κερδίσης πολλά!

— «Εἰ, τότε δὲν βιάζομαι, δὲν ἔχω δου-
λειά.

— Σοὺ πωλῶ αὐτὸ τὸ περιδέραιον!

— Τί λές, βρε ἀδελφέ! βιάζομαι, βιάζομαι,
ἔχω δουλειά.

— Μιὰ στιγμὴ. Θὰ τὸ πᾶρξῃς εἰς ἐξουτελι-
σμένην τιμὴν.

— «Αἱ! δὲν ἔχω δουλειά, ψέμματα σοῦ εἶ-
πα» μὰ δὲν μπορῶ γὰρ τὸ ἀγοράσω.

— Σοὺ τὸ δίνομ γιὰ εἰκοσι μόνον χιλιάδες!

— Δὲν τὸ παίρνω. Ὁ κόσμος δὲν ἔχει χρή-
ματα σήμερα.

— Πᾶρε το γιὰ δέκα μόνον! δὲν ἔχω πεν-
τάρα!

— «Ἀδύνατον, φίλε μου, δὲν τὸ θέλω.

— Πᾶρε το γιὰ πέντε χιλιάδες» πεινάω βρε
συναδέλφε!

— Δὲν μπορῶ. Δὲν μοῦ χρησιμεύει! ἔχω καὶ
ἐγὼ τέτοια, μὰ δὲν ἀγοράζει τώρα ὁ κόσμος.

— Γεῖα σου! γεῖα σου! βιάζομαι, ἔχω δουλειά.

— Στάσου, βρε ἀδελφέ, πάρε το γιὰ χί-
λιες δραχμολῆς γιὰ πεντακοσίας. Πᾶρ' το
γιὰ δέκα πεινάω, μὰ καταλαβαίνεις;

— Βιάζομαι, βιάζομαι.

— Προχωρῶν πλησιάζει ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του
ἐναν κοροπώλην, διαμελίζοντα τὴν στιγμὴν ἐ-
κείνην ὥρατες κοτολίτες.

— Γιὰ δὲς, τί ὥρατος περιδέραιον πού ἔχω,
τοῦ λέγει. Σοὺ τὸ χαρίζω γιὰ μιὰ κοτολίτα.

— Φαίνεται θὰ εἶσαι καλοφαγάμενος; ἀν-
θρώπῳ μου, τοῦ λέγει ὁ χρυσῆς γελῶν, μὲ
τὰ ἀστεία πού κινεῖς!

— Ἐγὼ φαγάμενος; βρε πεινάω. Θέλω γὰρ
ἀγάω καὶ σοῦ τὸ χαρίζω αὐτὸ ἐδῶ, πού κοστί-
ζει ἑκατὸν χιλιάδες.

— Αἴντε γὰρ κοιμηθῆς καλλίτερα μετὰ τὸ
ὥρατον σου γεῖμα, χρειαζέσαι λίγους ὕπνος.

— Γεῖμα; ὥρατον γεῖμα; μωρὲ πεινάω,
σοῦ λέω!

— Δὲν τὸ παίρνω! θέλω χρήματα ἐγὼ. Τί
γὰρ τὰ κάμω αὐτὰ; γὰρ μὲ βάλλῃς δηλαδὴ σὲ
μπελάδες;

— Πάρα κάτω, συναντῇ μίαν ὥραταν κυρίαν.

— Κυρία μου, σὰς χαρίζω αὐτὸ τὸ ὥρατον
περιδέραιον, εἰμαι ἐξουτεῖ κοσμηματοπώλης,
ἐξήντησα ὅσα χρήματα εἶχα καὶ δὲν ἔχω πλέον
δεκάρα γιὰ γὰρ πᾶσι πεινάω, κυρία μου,

σὴς τὸ δίδω αὐτὸ γιὰ μιὰ δραχμὴ!

— «Αἱ! ὥρατος εἶνε, λέγει ἡ κυρία χαϊδεύουσα
τὰ μαργαριτάρια μὲ τὰ κρινένια χερσάκια τῆς
καὶ τὰ βελουδένια μάτια τῆς, μὰ δὲν ἔχω χρή-
ματα μαζὶ μου. Ἄν θέλετε γὰρ μοῦ τὸ δώσετε
μὲ ἑνα...»

— Μὲ ἑνα... τί, κυρία μου; μὲ ἑνα...
— Μὲ ἑνα φιλάκι.

— Τί λές, κυρία μου, φωνάζει ἐν ἀγανακτί-
σει ὁ δυστυχὴς γέροντας, ἐγὼ δὲν ἔχω φάγει
ἀπὸ χθὲς, καὶ σὺ μοῦ λὲς φιλάκι τώρα. Αὐτὸ
μού ἐλεεινέ.

— Ἐλα δόσε μοῦ το, μὲ δυὸ φιλάκια, μὲ
τρία!

— Μὰ νηστικὸ ἀρκούδι, δὲν χορεύει κυρά
μου!

— Φοβερά ἀπληστίαμενος ὁ γέροντας κοσμηματο-
πώλης, πού κανεὶς δὲν εὐρύνει ν' ἀγοράσῃ τό-
σον πολυτίμον περιδέραιον, ἤρχισε νὰ αἰσθά-
νεται φοβεροὺς πόνοους εἰς τὸ στομάχι! ἀπ'
τὴν πεινᾶν, ἐκείδους λοιπὸν σὲ κάποιον μανάκο
ἐκεῖ τῆς δεινδοροστονίας, καὶ ἐσκέπτετο γὰρ
νὰ κτυπήσῃ τὴν πόρτα ἐνὸς ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀπέ-
ναντί του μεγάρα, διὰ γὰρ προσφέρει καὶ ἐκεῖ
τὸ περιδέραιόν του. Τὴν στιγμὴν ὅμως ἐκεί-
νην ἐπέρσασε διπλὸν τὸν ἕνας ζητιάνος τραγι-
κὸν ἕνα κομμάτι ξερό ψωμί. Εἰς τὴν θέαν
τοῦ ψωμιοῦ ὁ δυστυχὴς ἀνετινίστασε.

— Τί εὐτυχιμένος ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ ζη-
τιάνος, ἐσκέφθη. «Εἰ! φτωχέ, τοῦ φωνάζει, μὴ
τὸ τρῶς ὅλο τὸ ψωμί σου, κακομοιρῇ. Αὐτὸ
δὲν θὰ εἶχες ἄλλο γὰρ φῆς; φύλαξε τὸ μισό.

— Γιατί, γεροντάκο μου;

— Νὰ γιατί ὁ κόσμος δὲν ἔχει πιά χρήμα-
τα! κανεὶς δὲν θέλει γὰρ μοῦ ἀγοράσῃ αὐτὸ τὸ
πολύτιμον περιδέραιον τὸ παίρνω εἰς;

— «Αἱ, ὅχι! προτίμω τὸ ξερό ψωμί μου.

— Μὰ τὸ περιδέραιον αὐτὸ κοστίζει ἐξήντα
χιλιαδοῦλες.

— Προτίμω τὸ ψωμί μου, γιατί πεινάω.

— ἔχεις δίκαιον, τοῦ λέγει ἀναστενάζων,
μὰ ἀκούσε με, μὴ μοῦ δώσῃς ὅλο τὸ ψωμί σου
τρῶς, δόσε μοῦ τὸ μισό μοναχά.

— Ἐγὼ εἰμὶ ζητιάνος, φίλε μου, ἀξιοπρε-
πῆς. Δὲν κάνω ἐλεημοσύνην. Ἐὰν οἱ εὐεργέ-
ται μοῦ ἐμάνθανον ὅτι τοὺς κάνω συναγο-
νισμόν, καὶ μάλιστα ἐν μέσῃ ὁδοῦ, μπροστὰ
στὴν πόρτα τοῦς θὰ με ἐδιώχναν!

— «Εἰς εἴνε λοιπὸν; ἐγὼ θὰ σὲ κάμω με
τὸ σταγεῖν πλόνισιν! Πᾶρε το αὐτὸ ἐδῶ! νὰ!...
Καὶ ἀστυρταίως γόνει διὰ τῆς μῆς χειρὸς
τὸ πολύτιμον περιδέραιον εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ
ζητιάνου, ἐνφ διὰ τῆς ἄλλης τοῦ ἀράζει τὸ
ξερό ψωμί του, καὶ τὸ βάζει στὰ πόδια.

— Ὁ ζητιάνος τρέχει πίσω του, φωνάζων·
— Πιάστε τὸν! πιάστε τὸν! πιάστε τὸν
κλέπτην! μοῦ ἐκλέπη τὴν περιουσίαν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

— Τὸν γὰρ ἔκλεπε τὸν πτωχὸν μου!

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΕΛΛΑΔΑ"

Ἀξιότιμε Κε Διευθυντά,

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν δό-
στηλον κριτικὴν διὰ μεταφράσιν μολὶς διότη-
λον τοῦ Κ. Α. Μοραῖτου δημοσιευθείσαν εἰς
τὸ φύλλον τῆς Πέμπτης 8 τρέχοντος τῆς «Ελ-
λάδος».

Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ἀποκαλεῖ, ὁ ἐν
λόγῳ κριτικὸς, τὴν μεταφράσιν «ἔργον» μετα-
κινῶν οὕτω ὅρος διὰ φόνον μνός. Ἄλλ' οὐχὶ
ἀσκόπως ἀφοῦ τὴν νομίζει ἔργον μου ὑπὸ τῷ
πον μεταφράσεως.

Εἰς τὴν τετάρτην γραμμὴν διατρέφει τὸ ἑλλη-
νικότατον ὄνομα Ἀλμῶν γινώσκον ἐκ τῆς ἀ-
καίας τραφιδίας, ἀκλήτων τιθέντες οὕτω ὁ
ἀσφὺς κριτικὸς ἀντιμέτωπος τοῦ στοιχειοθετοῦ
ἀρίστου βεβαίως γνωρίζοντος τὸ Ἀλμῶν-ονος,
μὴ τολμῶντος ὅμως γὰρ μεταλλάξῃ τὴν λέξιν
ἐν βαρυσήμαντῳ κριτικῇ καὶ οὕτω στοιχειοθε-
τοῦτος δὲ Ἀλμῶν πρὸς παρουσίαν νέου, ἴσως
ἀκλήτου ὀνόματος.

Εἰς τὸν ἔβδομον στίχον ἀποκαλεῖ τὸν ἄ-
πλοῦν μεταφραστὴν «συγγραφέα».

Οὕτῳ ἀσκόπως. Διότι ὁ ἐν λόγῳ κριτικὸς
γνωρίζον ὅτι ἀγνοῖ τὴν γεωγραφικὴν νομίζει
ὅτι ἐπιδέχεται ἀπέναντι ψεύδους ψεύδος θέ-
σαντος τοῦ: «Ἐκ τοῦ γεωγραφικοῦ». Ἄλλ' ἀπλο-
νάται ὁ μικρὸς μας.

Ἡ μεταφράσις εἶνε πράγματι ἐκ γεωγρ-
αφικοῦ προσηγορίας, καὶ δὲν θὰ βροδύγῃ ἀπὸ τῆς
αὐτῆς στήλης γὰρ δηλώσει τοῦτο εἰς τὸν παγ-
τογνώστην κριτικὸν πάσας τὰς πηγὰς γινώ-
σκοντα.

Ἀφοῦ ἔγραψα ἤδη εἰς τὸν μεταφράσαντα
καὶ ἐπιτρέψαντα τὴν δημοσίευσιν τῆς μετα-
φράσεως ὑπὸ τὸ ὄνομά μου, γεωγραφικὴν ἀπὸ
φίλον μου ἂν μὴ γεωγραφικὴν ἀπὸ τὸν ἐν
λόγῳ κριτικὸν.

Ἄλλ' α. Διευθυντά, «ἔχουν» καὶ «ἐκδέχον-
ται» εἶνε γλῶσσα καὶ γραφὴ κριτικῶν;... Ἄλλ' ἄ-
ναγκαστὴ βεβαίως εἶνε αὕτη οὕτως ὥστε ἀνέ-
τως γὰρ φθάσαμεν ἐπὶ τὸν ἔβδομον εἰς τὸν ἐλ-
κοστόν στίχον, ἐνθα λέγει, λαμβάνον τὴν
φράσιν ἐκ τῆς μεταφράσεως: «Οἱ οὐ ἐγώ-
τισμός του κατέστησε (τὸν Μιραμὶν) ῥήτορα τοῦ
λαοῦ». Καὶ λέγων ταῦτα φρονεῖ ὅτι ὁ ἐγώ-
τισμός οὐδέποτε δύναται γὰρ καταστήσῃ ἄνδρα
ῥήτορα.

Ἐπιτρέψατε κ. Διευθυντά γὰρ ἀπευθυνθῶ
πρὸς αὐτὸν τοῦτον μετὰ τοῦ δόκτους σεβασμοῦ.

Βεβαίως κ. Κριτικὸς ῥήτορα δὲν καθιστῇ ὁ
ἐγώ-τισμός ῥήτορα ὅμως τοῦ λαοῦ ἴσως, νομίζω.

Διότι ὁ ἐγώ-τισμός καὶ ὁ φθόνος πρὸς τὰς αὐ-
τοκρατικὰς τάξεις οἷος ὁ «Υμέτερος πρὸς τὰς
πλουσίας τὸν ὅποιον τὸ χρήμα σὲ σκοπεύει»
δύναται γὰρ στρέψαι τὴν γραφίδα ἢ τὴν ἐμ-
φυον ῥητορικὴν δεινότητα πρὸς ἄλλους ἢ ἐ-
πίθετον πρὸς ἐκείνας.

Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὴν τυφλότησαν ἀπέ-
ναντι τὸν λέξων λογικὴν καὶ ἡμιμάθειαν.

Νῦν δὲ εἰς τὸ Μιραμὶν ὑπῆρξεν ἐγώ-τισμός ἢ
οὐ τοῦτο ἀπόκειται εἰς τὸ συγγράμματα. Γερ-
μανὸν καὶ κρινόντα αὐτὸν εἰς τὸν σφόν «Ι-
στορικόν». Ἐγὼ δὲ μὴδέποτε ἀσοληθῆς, ἐνεκα
τῶν μαθημάτων εἰς τοιαύτας μελέτας ἐνε-
βῆς ἀποτίθειμαι τὴν γραφίδα τῇ «Υμῆτερος
χειρὶ καὶ» ὁ δεχθῆς μόνον τὴν μεταφράσιν
ὑπὸ τύπον λογογραφημένης ὡς τοῦτο ἐμφανὲς
καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς «Λευκὸν
τριαντάφυλλον» οὐχὶ δὲ «Ὁ Μιραμὶν ἐγώ-
τισμός».

Περὶ τοῦτου δὲ μαρτυρεῖ ἡ ἐγκρισὶς καὶ
δημοσίευσίς τῆς μεταφράσεως, εἰς τὴν φιλά-
την «Ελλάδα».

Ἀθῆναι

Μιχαὴλ Αἰμῶν

— Ἐγὼ φωνάζω; βρε πεινάω. Θέλω γὰρ
ἀγάω καὶ σοῦ τὸ χαρίζω αὐτὸ ἐδῶ, πού κοστί-
ζει ἑκατὸν χιλιάδες.

— Αἴντε γὰρ κοιμηθῆς καλλίτερα μετὰ τὸ
ὥρατον σου γεῖμα, χρειαζέσαι λίγους ὕπνος.

— Γεῖμα; ὥρατον γεῖμα; μωρὲ πεινάω,
σοῦ λέω!

— Δὲν τὸ παίρνω! θέλω χρήματα ἐγὼ. Τί
γὰρ τὰ κάμω αὐτὰ; γὰρ μὲ βάλλῃς δηλαδὴ σὲ
μπελάδες;

— Πάρα κάτω, συναντῇ μίαν ὥραταν κυρίαν.

— Κυρία μου, σὰς χαρίζω αὐτὸ τὸ ὥρατον
περιδέραιον, εἰμαι ἐξουτεῖ κοσμηματοπώλης,
ἐξήντησα ὅσα χρήματα εἶχα καὶ δὲν ἔχω πλέον
δεκάρα γιὰ γὰρ πᾶσι πεινάω, κυρία μου,

σὴς τὸ δίδω αὐτὸ γιὰ μιὰ δραχμὴ!

— «Αἱ! ὥρατος εἶνε, λέγει ἡ κυρία χαϊδεύουσα
τὰ μαργαριτάρια μὲ τὰ κρινένια χερσάκια τῆς
καὶ τὰ βελουδένια μάτια τῆς, μὰ δὲν ἔχω χρή-
ματα μαζὶ μου. Ἄν θέλετε γὰρ μοῦ τὸ δώσετε
μὲ ἑνα...»

— Μὲ ἑνα... τί, κυρία μου; μὲ ἑνα...
— Μὲ ἑνα φιλάκι.

— Τί λές, κυρία μου, φωνάζει ἐν ἀγανακτί-
σει ὁ δυστυχὴς γέροντας, ἐγὼ δὲν ἔχω φάγει
ἀπὸ χθὲς, καὶ σὺ μοῦ λὲς φιλάκι τώρα. Αὐτὸ
μού ἐλεεινέ.

— Ἐλα δόσε μοῦ το, μὲ δυὸ φιλάκια, μὲ
τρία!

— Μὰ νηστικὸ ἀρκούδι, δὲν χορεύει κυρά
μου!

— Φοβερά ἀπληστίαμενος ὁ γέροντας κοσμηματο-
πώλης, πού κανεὶς δὲν εὐρύνει ν' ἀγοράσῃ τό-
σον πολυτίμον περιδέραιον, ἤρχισε νὰ αἰσθά-
νεται φοβεροὺς πόνοους εἰς τὸ στομάχι! ἀπ'
τὴν πεινᾶν, ἐκείδους λοιπὸν σὲ κάποιον μανάκο
ἐκεῖ τῆς δεινδοροστονίας, καὶ ἐσκέπτετο γὰρ
νὰ κτυπήσῃ τὴν πόρτα ἐνὸς ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀπέ-
ναντί του μεγάρα, διὰ γὰρ προσφέρει καὶ ἐκεῖ
τὸ περιδέραιόν του. Τὴν στιγμὴν ὅμως ἐκεί-
νην ἐπέρσασε διπλὸν τὸν ἕνας ζητιάνος τραγι-
κὸν ἕνα κομμάτι ξερό ψωμί. Εἰς τὴν θέαν
τοῦ ψωμιοῦ ὁ δυστυχὴς ἀνετινίστασε.

— Τί εὐτυχιμένος ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ ζη-
τιάνος, ἐσκέφθη. «Εἰ! φτωχέ, τοῦ φωνάζει, μὴ
τὸ τρῶς ὅλο τὸ ψωμί σου, κακομοιρῇ. Αὐτὸ
δὲν θὰ εἶχες ἄλλο γὰρ φῆς; φύλαξε τὸ μισό.

— Γιατί, γεροντάκο μου;

— Νὰ γιατί ὁ κόσμος δὲν ἔχει πιά χρήμα-
τα! κανεὶς δὲν θέλει γὰρ μοῦ ἀγοράσῃ αὐτὸ τὸ
πολύτιμον περιδέραιον τὸ παίρνω εἰς;

— «Αἱ, ὅχι! προτίμω τὸ ξερό ψωμί μου.

— Μὰ τὸ περιδέραιον αὐτὸ κοστίζει ἐξήντα
χιλιαδοῦλες.

— Προτίμω τὸ ψωμί μου, γιατί πεινάω.

— ἔχεις δίκαιον, τοῦ λέγει ἀναστενάζων,
μὰ ἀκούσε με, μὴ μοῦ δώσῃς ὅλο τὸ ψωμί σου
τρῶς, δόσε μοῦ τὸ μισό μοναχά.

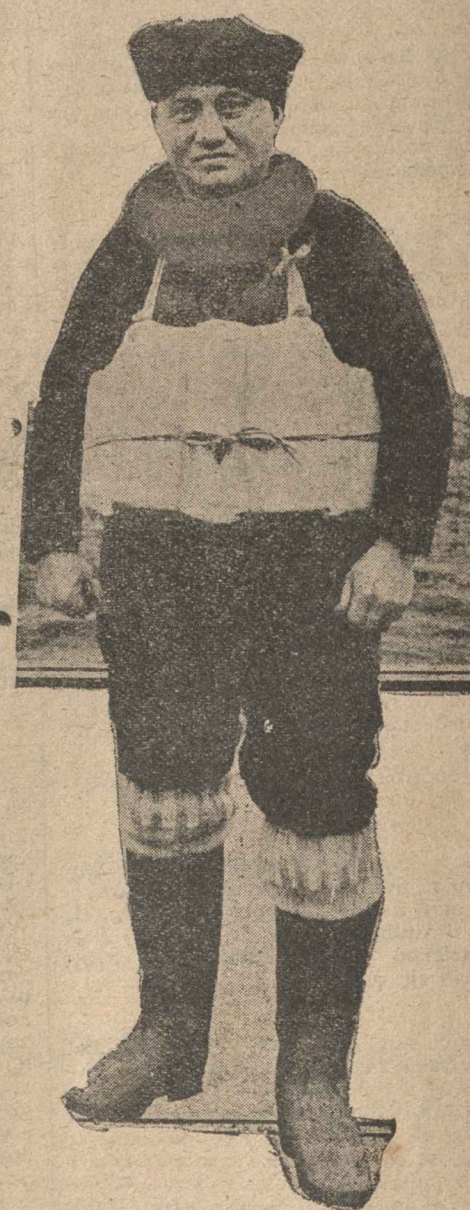
— Ἐγὼ εἰμὶ ζητιάνος, φίλε μου, ἀξιοπρε-
πῆς. Δὲν κάνω ἐλεημοσύνην. Ἐὰν

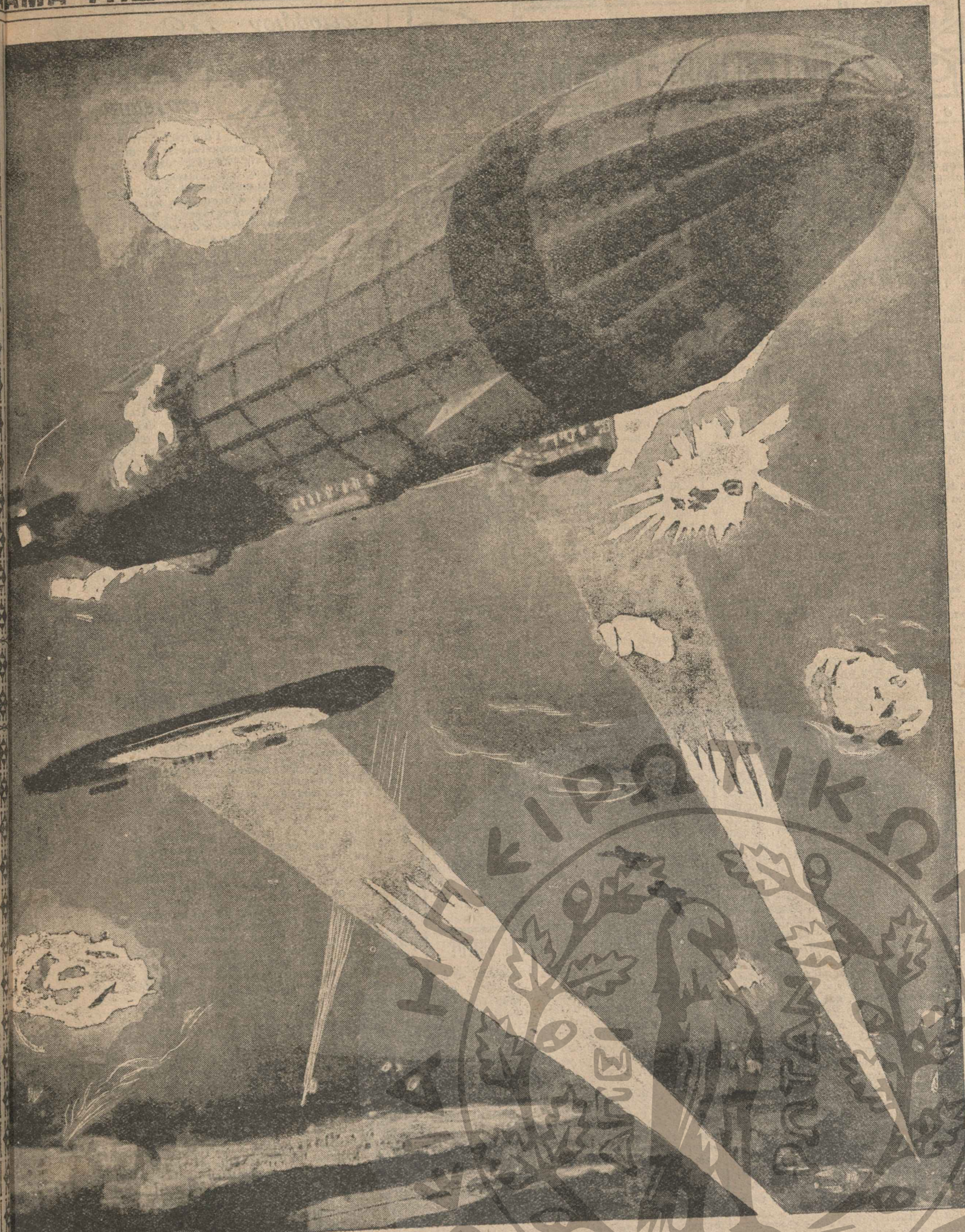
Μία άποψις τῆς Σερβικῆς πόλεως Κραγιούβεβατς.—Τὸ Κραγιούβεβατς εἶνε στρατιωτικὴ ἔδρα, περιβάλλεται ἀπὸ πικνὴ δάση καὶ εἶνε πόλις παραποτάμιος. Μεγαλοπρεπὴ κτίρια ἔχει τὸ Γυμνάσιον καὶ τὸν Καθεδρικὸν γαόν, ὅπου ἄλλοτε συνεδρίαζεν ἡ Σκουπιά.

Αιχμάλωτοι Γερμανοί. — Ὁ δεξιὸς παριστᾷ πῶς ἦσαν οἱ Γερμανοὶ αιχμάλωτοι κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου, ὁ ἀριστερὰ δὲ πῶς εἶνε τώρα.

Ἄλιος τορπιλλῶν
Φέρει σωσίβιον εἰς τὴν μέσην.

ΖΕΠΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.—Νυκτερινὴ ἐπιδρομὴ πηδαλιοχοιμένον ἀεροστάτιον Ζέπελιν ὑπεράνω τοῦ Λονδίνου. Εἰς τὴν εἰκόνα διακρίνεται τὸ μεγαλοπρεπὲς ρομαντικὸν θέαμα μὲ τὰς βόμβας τὰς ὁποίας ρίπτουν ἀπὸ τὰ ἱστία τὰ Ζέπελιν κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς πρωτεύουσας, καὶ τὰς ἀγαντῶν τῶν ἐπιδρομῶν ριπτομένας ἐκ τοῦ ἐδάφους ὀρίδας εἰδικῶν τηλεβόλων, καὶ δέσμας ἡλεκτρικῶν φωτῶν πρὸς ἀνίχνευσιν καὶ σκόπευσιν τῶν Ζέπελιν.

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΕΥΠΗΝΗΜΑ

6 (Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ἦρκεσαν ἡ πληροφορία, ὅτι τὸ ὑποβρύχιον ἐφάνη ὅτισθεν καὶ πρὸς δυοῖς, διὰ τὰ ἐπιφάνη ἀναστάσεων εἰς ὅλον τὸ πλῆρωμα τῆς θαλάμῃ, ἡ ὁποία, ὡς εἴπομεν, ἐταξιδεύει τώρα, ὑπὸ τὴν Ἀγγλογαλλικὴν σημαίαν!

Πραγματικῶς, εἰς ἀπόστασιν χιλίων περιμέτρων, ἀνερπνέτο, ἀντρίον ἐπὶ τῆς ἐπιφάνειας τῆς θαλάσσης, προφανὲς διὰ τὰ ἀναπτύξῃ μεγαλειότητα ταύτης καὶ καταφάσκει τὴν θαλάμῃ, ἐν ὑποβρύχιον, τοῦ ὁποίου ὁ θαλαμωμένος πυλὼς ὅσας ἀπὸ νερὰ, καὶ ἡ σημαία, τὴν ὁποίαν ὀλοὶ ἀνεγνώριον.

— Ἐν ὑποβρύχιον Γερμανικόν! εἶπε μὲ τρυφὴν ὁ Ἰωάννης.

Καὶ ἀμέσως διέταξε τὸν σηματογράφον. — Ἀναγγεῖλαιτε: «ὑποβρύχιον Γερμανικόν εἰς τὸν συμμηχικὸν στόλον».

Κατόπιν δὲ, διατάξας ὅλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα εἰς τὴν θαλάμῃν, ἀνέλαβεν ὁ Ἰωάννης τὸ πηδάλιον, διὰ τὰ ἀλλοστὰς διαδοχικὰς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ πλοίου.

Τὸ καταδορικὸν τὸν Συμμάχων, τὸ ὁποῖον προηγεῖτο τοῦ λοιποῦ στόλου, διὰ τὰ συναντήσῃ τὴν θαλάμῃν, ἀντιλήφθη τὸ σῆμα τοῦ κινήσῃ, καὶ παρατηρήσας, φαίνεται, καὶ αὐτὸ, τὸ ὅτισθεν ἐρχόμενον Γερμανικὸν ὑποβρύχιον, ἐστρεφεν ἡδὴ τὰ τηλεβόλῃν τὸ ἐναντίον του. Μία ἐκτυροσκοπὴς, μετὰ τινα δευτερόλεπτα ἀντήχησεν, καὶ μία ὀρίς διέσχισε τὸν ἀέρα. Ἀλλὰ τὸ ὑποβρύχιον, διὰ τὸ ἀποφύγε τὰς βολὰς τὸ συμμηχικὸν στόλον, ἐκρήπτει πάλιν εἰς τὰ ὕδατα.

Αἱ ἐκποροσκοπὴς διεδρόντο ἀλλήλας, ἡ θαλάμῃς ἔτρεχε διαμονιὰς καταδιωκόμενῃ ὑπὸ τὸν ὑποβρύχιον, τὸ ὁποῖον τὴν εἶχεν ἡδὴ ἐπιστημύην. Ἡ ἀπόστασις εἶχε μικρυνθῇ.

— Ἐρχεται κατ' ἐπὶ μὲν μὲν! φωνάζει ὁ πρῶτος φρουρὸς, παρατηρῶν ἔξω τὸν μεγάλον κυματὸν τῆς θαλάσσης τὸν περιεσπῶν τὸν ὑποβρύχιον.

Μὲ μίαν ἀπότομον στρόφην, ὁ Ἰωάννης ἀλλάσσει τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου του, πλέων πρὸς βορρᾶν. Ἀλλ' ἦτο πλεὺν ἀργά.

Εἰς τὴν δεξιάν πλευράν τοῦ ὁριζίου ἐκείνου πλοίου, μία ὑπερμεγέθης ὑδατὶν στήλη ὑψοῦ τὸ μὲ ἑνα φορὸν κρότον. Τὸ ὑποβρύχιον δὲν εἶχε διαφύγε τὸν τοσαύτην τὴν θαλάμῃν, ἡ ὁποία ἀντήχησε τὴν ἐμφάνισιν του εἰς τὸν ἐρχόμενον Ἀγγλικὸν στόλον.

Ἐπὶ τὴν τροχίαν ἐκρήξεν τῆς ἐκτοξευθείσης τορπίλλης, ἡ ὁποία δὲ ἐστῆκε καὶ θύρακα θωρηκτοῦ ἀκόμη, τὸ κομμὸν σκάφος διεσπάρθη εἰς ἀπειρα τεμάχια. Ἰστί, καπνοδόχοι, λέμβοι, ξύλα, μέλη ἀνθρωπίνων σωμάτων, σίδερα, σπινθίαι, πετρεὼν ὑψηλὰ εἰς τὸν ἀέρα, ἡ γέφυρα, ὅλη ἐκ ξύλου σκληροῦ, κατακομμάτιαζαν, ἡ πᾶσα, ἡ χρυσόλευκος ἐκείνῃ μὲ τὸ ὅραμα γράμματα: «Ἡ Πόλις τῆς Βενετίας» διασπαργέσα ἐκ τῶν κάτω, βυθίσαντα εἰς τὰ μεγάλα κύματα, ἐν ἡ πρὶν ἡμερῶν, παρουσιάζει τοὺς διπλοὺς ἑλικας κτυπώντας ἀκόμη ὁρμητικῶς τὸν ἀέρα. Οἱ λέβητες δὲ ὑπερθερμάνσεως ἐξεραφίσαν μὲ φρικαλέον κρότον.

Ὁ Ἰωάννης καταληφθεὶς ἑξαφνης, ὡς ἐν ἐκρήξῃ ἡφαιστείου τινός, ἀρπάζεται ἀνιπτάμενος εἰς τὸν ἀέρα. Εἶχε τὴν πρόνοιαν γ' ἀγκυλίσθαι τὴν Φραντζέσκην, καὶ νὰ πέσῃ πάλιν μαζὺ τῆς εἰς τὴν θαλάσσαν μετὰ μίας βοήθης συντριμμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ περισσώτερα τοὺς κτυποῦν. Ἀντιλήφθη τὸ πρόσωπον του καταμιτωμένον, τὸν ἑν ὡμὸν του πληγωμένον, ἐν ἡ ὁποία Φραντζέσκα του ἐκβάλλει ἑνὰ βαθὺν στεναγμὸν πόνου, ἀφίονοσα τὴν κεφαλὴν τῆς νὰ πέσῃ ἀναπόδητος ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ του, μὲ τὰ μαλλιά τῆς λυμένα, μὲ τὴν ὁχρότητα τοῦ θανάτου χυμένην εἰς τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης.

— Φραντζέσκα μου! φωνάζει ὁ Ἰωάννης. Μὲ μοσχολεπὴν τὸ μάτι τῆς, μὲ φωνὴν μισοθυμμένην προσπαθεῖ νὰ προσφύγῃ κατὰ, ἀλλὰ τὸ κύμα τῆς κλείνει τὸ μικρὸν στόμα.

— Φραντζέσκα μου! τῆς ξαναφωνάζει ἐκεῖνος.

Ἡ ὁποία Βενετιανὰ ψιθυρίζει: — Πεδάλω στήν ἀγκυλίσθ σου!...

Τριγύρω τῆς τὸ αἶμα κοκκινίζει τὴν θαλάσσαν. Ἡ Φραντζέσκα πληγωμένη θανάσιμους ἀπὸ κύριον σύντριμμα ποῦ τὴν ἐκτύπησε σὸ κεφάλι λεποθυμῆ, ὥχρη, ἀνοιγόμεναι τὸ στόμα τῆς.

— Θὰ σοῦ σώσω, Φραντζέσκα μου! Τῆς λέγει ἐκείνος, προσπαθὼν διὰ τῆς δεξιᾶς του νὰ

κρατῇ τὸ κεφάλι τῆς ἔξω τῶν κυμάτων, ἐν ἡ δὲ τῆς ἀριστερᾶς κολυμβᾷ μέχρις οὗ φθάσῃ τὸ ἀγγλικὸν καταδορικόν.

Μακρὰν ἄλλα καταδορικὰ καταδιώκουν ἡδὴ τὸ ὑποβρύχιον, ἐν ἡ πλείστα ἀτμάκατοι μὲ λέμβους σπεύδουσιν νὰ σώσουν τοὺς ναυαγούς, τὰ θύματα τῆς καταστροφῆς, τὰ ἐπιπλέοντα εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ποῦ καταβυθίσθη ἡ κομμὴ θαλάμῃς.

— Φραντζέσκα μου! Ἐπαναλαμβάνει ὁ Ἰωάννης: ὀλίγα ἀκόμη δευτερόλεπτα καὶ θὰ μὰς σώσουν νὰ! ἐφάσκει!

Ἐκείνῃ, μὲ μίαν υπερβύθον δύναμιν, ἀποσπασμένη ἔφαγα ἀπὸ τὸ σφιγνταγκάλιασμα τοῦ ἐραστοῦ τῆς ψυθυρίζει:

— Χαίρε, Ἰωάννη, δὲν σοὶ ἀξίζει! Πεδάλω ἐν ἡ ἀριστημένη ποῦ σοὶ ἐξάρσα τὴν ἐλευθερίαν σου! Χαίρε! Χαίρε! δὲν σοῦ.....

Καὶ ἡ φωνὴ τῆς διεκόπη.

Ἐπὶ τὴν ἡφασεν ἀπὸ τὰς ἀγκυλίσθ τὸν ἐραστοῦ τῆς καὶ τὴν ἀπερρόρησεν.

Ἐκείνος ἀπελπιόμενος, μὴ βλέπων πλέον τὴν ὄρασαν του Βενετῆν, βυθίζεται δεκάκις εἰς τὰ κύματα διὰ νὰ τὴν ἀνασπῇ. Μάστιγ αἱ λέμβοι καὶ αἱ ἀτμάκατοι ἡρεμήσαν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Ἡ Φραντζέσκα ἀπολέσθη γὰ πάντα!...

Τὸ τριγύρω εἶχε ἔτοιμο νὰ ἀναχωρήσῃ. Πληθὺς κόσμος περριμένη εἰς τὸν σταθμὸν διὰ νὰ ἀποχωρήσῃ τοὺς ἀπερριμένους εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς νεοσυλλέκτους. Τὸ τριγύρω ἐκείνο: οὐρανομήκη σὺνδράμ' ὁδοῦν τὸν ἀέρα καὶ ἀναρριπνέται μαγνῶντα σείονται. Μεταξὺ τῶν πρῶτων εὐρίσκονται ἡ μητέρα τοῦ μικροῦ μετὰ τῆς νεαρᾶς τῆς κόρης οἰοῦσα μικρὸν μαγνῶντα. Καὶ ὅταν τὸ τριγύρω ἐκάντο μὲ δαμόνιον ταχύτητα εἰς τὸν ὁρίζοντα τότε ἐν δάκρυ μνηστικὸν ἀνέβησε ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς τῆς ὡς τελευταῖος ἀποχωρητισμὸς τοῦ μικροῦ τῆς.

Μετὰ ἰσορροπὴν τῆς τριγύρω ἐσταμάτησεν εἰς ὅσον ἀπόστασιν ἀπέχονταν τοῦ Βελιγρὰδιον ὅπου ἀπεβίβασε τοὺς στρατιώτας τὸ δὲ παιδίον κατέβη καὶ διηυδύνη εἰς Βελιγρὰδιον ὅπου καὶ ἐφάσκει μετὰ πολλὰς περιπλάγησις. Ἀλλ' ὅποια ἐκπλήξις καὶ τρυφὴς κατέλαβεν αὐτὸ ὅταν εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του εἶδε νὰ φυλάσῃ Ἀυστριακὸς στρατιώτης, φοβισμένον ἤρχε νὰ τρέξῃ, ἀλλ' ὁ σκοπὸς συρρίξας εἰδοποιήσε τοὺς πλησίον ἄλλους σκοπούς νὰ συλλάβουν τὸν μικρὸν Μίλκο (Σερβὶ σὶ Φρειδερίκος, ὅπως οὗτω ὀνομαζέται) καὶ νὰ τὸν παρουσιάσουν εἰς τοὺς δύο λοχαγούς ποῦ ἔμενον εἰς τὴν οἰκίαν. Τί εἶχε συμβῆ!

Μετὰ τὴν κατοχὴν τοῦ Βελιγρὰδιον, εἰς Ἀυστριακὸς ταγματάρχης μετὰ τῶν δύο ὑπασιπτόντων του λοχαγῶν κατὰ σύμπτωσιν Σλαβῶν, Ἀυστριακῶν ὅμως ὑπάρχον, ἐγκατεστάθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μικροῦ Σέρβου τὴν ὁποίαν κατέστησε καὶ γραφεῖον. Ἐκράτησε δὲ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν του διὰ νὰ τοὺς ὑπηρετήσῃ. Ὑψηλός, εὐφωστός καὶ μὲ μεγάλας φαρμακείας ὁ Ἀυστριακὸς ταγματάρχης ἐρέστος δεσποτικῶς πρὸς ὅλους τοὺς Σλαβῶν ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τοὺς λοχαγούς συναδέλφους του. Οἱ λοχαγοὶ οὗτοι ἐδέχθησαν τὸ παιδίον μετ' ἰδαιότητος οἰκειότητος καὶ τὸ ἐθεώρησαν ὡς κύριον τῆς οἰκίας, προσέτι δὲ ποῦ ἐπέτρεψαν νὰ παρακαθίσθῃ εἰς τὸ γένειμα. Τέσσερας ἡμέρας ἐπέρασαν οὕτω, χωρὶς ὁ μικρὸς Μίλκο νὰ δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀποστολὴν του, διότι τὸ δομῆτον ὅπου ἐκεῖνο τὸ χρηματοκιβώτιον εἶχε μετατραπῇ εἰς πρόχειρον ἀποθήκην φαρμάκων. Μετὰ τὸ τέλος τῶν γευμάτων τῆς ἡμέρας ὁ ταγματάρχης ἠρώτησε τὸ παιδίον Γερμανιστὶ τί εἶπε καὶ τί σκοπεῖ νὰ γίνῃ.

«—Εἰμαι Σέρβος καὶ θὰ γίνω ἀξιωματικὸς», ἀπαντᾷ τὸ παιδίον ὡσαύτως εἰς Γερμανιστὶ.

Ὁ ταγματάρχης δυσχερῆσθαι ἀλλὰ δὲν εἶδε τὴν δυσχερῆσθαι τὸν τούναντιον δὲ οἱ λοχαγοὶ τὸ συνέλαβον. Τῇ αἰτίῃ τοῦ ποῦ μικροῦ ἂν τὸ ἐπετρέπετο νὰ παῖξῃ πιάγῃ τὸ ὁποῖον ὑπῆρχε ἐκεῖ, οἱ λοχαγοὶ μετ' ἐχρηστικῶς ἐδέχθησαν καὶ ὁ μικρὸς ἤρχε νὰ παῖξῃ ἀνεκτὰ ἐκτελῶν τεμάχια. Μεταξὺ αὐτῶν ἐπαίξε καὶ τὸν Ἑθνικὸν Σλαβικὸν ὕμνον, καὶ τὸν ὁποῖον ἀκούσαντες οἱ Σλαβοὶ λοχαγοὶ καὶ ἐνθουσιασθέντες, ἤρχισαν νὰ χορεύουν καὶ νὰ φιλοῦν τὸν μικρὸν.

Ὁ ταγματάρχης πρὸ τοῦ τοιούτου θεάματος ἐξοργισθεὶς, ἤρχισε νὰ ἐπιτιμᾷ τοὺς ὑπασιπτόντας τοῦ ὑβρίζον αὐτοὺς καὶ ὅλους τοὺς Σλαβῶν κατηλκικῶτα ραβίζων συνάμα ἐκ τῆς ὀργῆς του τὸν μικρὸν Μίλκο.

Οἱ λοχαγοὶ, προσβληθέντες ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς των φιλοτιμίας εὐσαν νὰ περιστρέφῃ των καὶ ἐπυροβόλησαν ἐπαγγελιημένους κατὰ τὸν ταγματάρχην των ἀφίσταντες αὐτὸν ἀπῶν.

Ἐν τῇ παραστάσει των σκεπτόμενοι πῶς θὰ διαφύγουν τὴν ποινὴν των, ἤκουσαν μακρόθεν ἦγον σαλπικῶν ὅστις ὁλόνεν ἐπλησίαζε. Πρῶν,

Τὸ Βελιγρὰδιον ἔπεσε. Γέροντες, γυναῖκες καὶ παιδιά, οἱ μόνοι ἐναπομεινάντες ἀκόμει τοὺς πρωτευούσης τῆς Σερβίας ἀπερχοῦνται τώρα ἐκ τῆς γενετήρας των πόλεως μὴ ὑποφέροντες τοὺς Ἀυστριακούς κατακτητὰς. Μεταξὺ αὐτῶν μία κυρία πλουσιωτάτη καὶ εὐγενὴς μετὰ τῶν δύο τέκνων τῆς φρενὴς καὶ μεταβαίνει εἰς Νύσσαν, ἀφίονοσα ὡς φύλακα εἰς τὴν οἰκίαν τῆς τῆς γηραιᾶν καὶ πιστὴν ὑπηρετρίαν τῆς. Ἀλλ' ἐν τῇ βίῃ τῆς ἐλησμονήσε νὰ λάβῃ μετ' αὐτῆς δύο τοσὶν 50 χιλιάδων δραχμῶν τῆς Ἑθνικῆς Σερβικῆς Τραπεζῆς τὰ ὅποια ἐφύλασσε εἰς τὸ χρηματοκιβώτιον τῆς οἰκίας καὶ οὕτω εὐφρόνῃ εἰς Νύσσαν ἀνευ χρημάτων. Ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τῆς δασκίφῃ νὰ ἀποστείλῃ τὸν ἰδίον υἱὸν τῆς ὁποῖα διὰ νὰ τὰ λάβῃ. Αἱ Σερβικαὶ ὅμως ἀρχαὶ δὲν ἐπέτρεπον εἰς οὐδένα τὴν ἐπιστολήν. Τέλος διὰ τῶν πολλῶν παρακλήσεων καὶ συμπαθειῶν αἱ εἰς ἡ οἰκογένεια, κατόρθωσε νὰ λάβῃ τὴν ἀπαυτομένην ἀδειαν διὰ Βελιγρὰδιον.

Τὸ τριγύρω εἶχε ἔτοιμο νὰ ἀναχωρήσῃ. Πληθὺς κόσμος περριμένη εἰς τὸν σταθμὸν διὰ νὰ ἀποχωρήσῃ τοὺς ἀπερριμένους εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς νεοσυλλέκτους. Τὸ τριγύρω ἐκείνο: οὐρανομήκη σὺνδράμ' ὁδοῦν τὸν ἀέρα καὶ ἀναρριπνέται μαγνῶντα σείονται. Μεταξὺ τῶν πρῶτων εὐρίσκονται ἡ μητέρα τοῦ μικροῦ μετὰ τῆς νεαρᾶς τῆς κόρης οἰοῦσα μικρὸν μαγνῶντα. Καὶ ὅταν τὸ τριγύρω ἐκάντο μὲ δαμόνιον ταχύτητα εἰς τὸν ὁρίζοντα τότε ἐν δάκρυ μνηστικὸν ἀνέβησε ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς τῆς ὡς τελευταῖος ἀποχωρητισμὸς τοῦ μικροῦ τῆς.

Μετὰ ἰσορροπὴν τῆς τριγύρω ἐσταμάτησεν εἰς ὅσον ἀπόστασιν ἀπέχονταν τοῦ Βελιγρὰδιον ὅπου ἀπεβίβασε τοὺς στρατιώτας τὸ δὲ παιδίον κατέβη καὶ διηυδύνη εἰς Βελιγρὰδιον ὅπου καὶ ἐφάσκει μετὰ πολλὰς περιπλάγησις. Ἀλλ' ὅποια ἐκπλήξις καὶ τρυφὴς κατέλαβεν αὐτὸ ὅταν εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του εἶδε νὰ φυλάσῃ Ἀυστριακὸς στρατιώτης, φοβισμένον ἤρχε νὰ τρέξῃ, ἀλλ' ὁ σκοπὸς συρρίξας εἰδοποιήσε τοὺς πλησίον ἄλλους σκοπούς νὰ συλλάβουν τὸν μικρὸν Μίλκο (Σερβὶ σὶ Φρειδερίκος, ὅπως οὗτω ὀνομαζέται) καὶ νὰ τὸν παρουσιάσουν εἰς τοὺς δύο λοχαγούς ποῦ ἔμενον εἰς τὴν οἰκίαν. Τί εἶχε συμβῆ!

Μετὰ τὴν κατοχὴν τοῦ Βελιγρὰδιον, εἰς Ἀυστριακὸς ταγματάρχης μετὰ τῶν δύο ὑπασιπτόντων του λοχαγῶν κατὰ σύμπτωσιν Σλαβῶν, Ἀυστριακῶν ὅμως ὑπάρχον, ἐγκατεστάθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μικροῦ Σέρβου τὴν ὁποίαν κατέστησε καὶ γραφεῖον. Ἐκράτησε δὲ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν του διὰ νὰ τοὺς ὑπηρετήσῃ. Ὑψηλός, εὐφωστός καὶ μὲ μεγάλας φαρμακείας ὁ Ἀυστριακὸς ταγματάρχης ἐρέστος δεσποτικῶς πρὸς ὅλους τοὺς Σλαβῶν ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τοὺς λοχαγούς συναδέλφους του. Οἱ λοχαγοὶ οὗτοι ἐδέχθησαν τὸ παιδίον μετ' ἰδαιότητος οἰκειότητος καὶ τὸ ἐθεώρησαν ὡς κύριον τῆς οἰκίας, προσέτι δὲ ποῦ ἐπέτρεψαν νὰ παρακαθίσθῃ εἰς τὸ γένειμα. Τέσσερας ἡμέρας ἐπέρασαν οὕτω, χωρὶς ὁ μικρὸς Μίλκο νὰ δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀποστολὴν του, διότι τὸ δομῆτον ὅπου ἐκεῖνο τὸ χρηματοκιβώτιον εἶχε μετατραπῇ εἰς πρόχειρον ἀποθήκην φαρμάκων. Μετὰ τὸ τέλος τῶν γευμάτων τῆς ἡμέρας ὁ ταγματάρχης ἠρώτησε τὸ παιδίον Γερμανιστὶ τί εἶπε καὶ τί σκοπεῖ νὰ γίνῃ.

«—Εἰμαι Σέρβος καὶ θὰ γίνω ἀξιωματικὸς», ἀπαντᾷ τὸ παιδίον ὡσαύτως εἰς Γερμανιστὶ.

Ὁ ταγματάρχης δυσχερῆσθαι ἀλλὰ δὲν εἶδε τὴν δυσχερῆσθαι τὸν τούναντιον δὲ οἱ λοχαγοὶ τὸ συνέλαβον. Τῇ αἰτίῃ τοῦ ποῦ μικροῦ ἂν τὸ ἐπετρέπετο νὰ παῖξῃ πιάγῃ τὸ ὁποῖον ὑπῆρχε ἐκεῖ, οἱ λοχαγοὶ μετ' ἐχρηστικῶς ἐδέχθησαν καὶ ὁ μικρὸς ἤρχε νὰ παῖξῃ ἀνεκτὰ ἐκτελῶν τεμάχια. Μεταξὺ αὐτῶν ἐπαίξε καὶ τὸν Ἑθνικὸν Σλαβικὸν ὕμνον, καὶ τὸν ὁποῖον ἀκούσαντες οἱ Σλαβοὶ λοχαγοὶ καὶ ἐνθουσιασθέντες, ἤρχισαν νὰ χορεύουν καὶ νὰ φιλοῦν τὸν μικρὸν.

Ὁ ταγματάρχης πρὸ τοῦ τοιούτου θεάματος ἐξοργισθεὶς, ἤρχισε νὰ ἐπιτιμᾷ τοὺς ὑπασιπτόντας τοῦ ὑβρίζον αὐτοὺς καὶ ὅλους τοὺς Σλαβῶν κατηλκικῶτα ραβίζων συνάμα ἐκ τῆς ὀργῆς του τὸν μικρὸν Μίλκο.

Οἱ λοχαγοὶ, προσβληθέντες ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς των φιλοτιμίας εὐσαν νὰ περιστρέφῃ των καὶ ἐπυροβόλησαν ἐπαγγελιημένους κατὰ τὸν ταγματάρχην των ἀφίσταντες αὐτὸν ἀπῶν.

Ἐν τῇ παραστάσει των σκεπτόμενοι πῶς θὰ διαφύγουν τὴν ποινὴν των, ἤκουσαν μακρόθεν ἦγον σαλπικῶν ὅστις ὁλόνεν ἐπλησίαζε. Πρῶν,

Τὸ Βελιγρὰδιον ἔπεσε. Γέροντες, γυναῖκες καὶ παιδιά, οἱ μόνοι ἐναπομεινάντες ἀκόμει τοὺς πρωτευούσης τῆς Σερβίας ἀπερχοῦνται τώρα ἐκ τῆς γενετήρας των πόλεως μὴ ὑποφέροντες τοὺς Ἀυστριακούς κατακτητὰς. Μεταξὺ αὐτῶν μία κυρία πλουσιωτάτη καὶ εὐγενὴς μετὰ τῶν δύο τέκνων τῆς φρενὴς καὶ μεταβαίνει εἰς Νύσσαν, ἀφίονοσα ὡς φύλακα εἰς τὴν οἰκίαν τῆς τῆς γηραιᾶν καὶ πιστὴν ὑπηρετρίαν τῆς. Ἀλλ' ἐν τῇ βίῃ τῆς ἐλησμονήσε νὰ λάβῃ μετ' αὐτῆς δύο τοσὶν 50 χιλιάδων δραχμῶν τῆς Ἑθνικῆς Σερβικῆς Τραπεζῆς τὰ ὅποια ἐφύλασσε εἰς τὸ χρηματοκιβώτιον τῆς οἰκίας καὶ οὕτω εὐφρόνῃ εἰς Νύσσαν ἀνευ χρημάτων. Ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τῆς δασκίφῃ νὰ ἀποστείλῃ τὸν ἰδίον υἱὸν τῆς ὁποῖα διὰ νὰ τὰ λάβῃ. Αἱ Σερβικαὶ ὅμως ἀρχαὶ δὲν ἐπέτρεπον εἰς οὐδένα τὴν ἐπιστολήν. Τέλος διὰ τῶν πολλῶν παρακλήσεων καὶ συμπαθειῶν αἱ εἰς ἡ οἰκογένεια, κατόρθωσε νὰ λάβῃ τὴν ἀπαυτομένην ἀδειαν διὰ Βελιγρὰδιον.

Τὸ τριγύρω εἶχε ἔτοιμο νὰ ἀναχωρήσῃ. Πληθὺς κόσμος περριμένη εἰς τὸν σταθμὸν διὰ νὰ ἀποχωρήσῃ τοὺς ἀπερριμένους εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς νεοσυλλέκτους. Τὸ τριγύρω ἐκείνο: οὐρανομήκη σὺνδράμ' ὁδοῦν τὸν ἀέρα καὶ ἀναρριπνέται μαγνῶντα σείονται. Μεταξὺ τῶν πρῶτων εὐρίσκονται ἡ μητέρα τοῦ μικροῦ μετὰ τῆς νεαρᾶς τῆς κόρης οἰοῦσα μικρὸν μαγνῶντα. Καὶ ὅταν τὸ τριγύρω ἐκάντο μὲ δαμόνιον ταχύτητα εἰς τὸν ὁρίζοντα τότε ἐν δάκρυ μνηστικὸν ἀνέβησε ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς τῆς ὡς τελευταῖος ἀποχωρητισμὸς τοῦ μικροῦ τῆς.

Μετὰ ἰσορροπὴν τῆς τριγύρω ἐσταμάτησεν εἰς ὅσον ἀπόστασιν ἀπέχονταν τοῦ Βελιγρὰδιον ὅπου ἀπεβίβασε τοὺς στρατιώτας τὸ δὲ παιδίον κατέβη καὶ διηυδύνη εἰς Βελιγρὰδιον ὅπου καὶ ἐφάσκει μετὰ πολλὰς περιπλάγησις. Ἀλλ' ὅποια ἐκπλήξις καὶ τρυφὴς κατέλαβεν αὐτὸ ὅταν εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του εἶδε νὰ φυλάσῃ Ἀυστριακὸς στρατιώτης, φοβισμένον ἤρχε νὰ τρέξῃ, ἀλλ' ὁ σκοπὸς συρρίξας εἰδοποιήσε τοὺς πλησίον ἄλλους σκοπούς νὰ συλλάβουν τὸν μικρὸν Μίλκο (Σερβὶ σὶ Φρειδερίκος, ὅπως οὗτω ὀνομαζέται) καὶ νὰ τὸν παρουσιάσουν εἰς τοὺς δύο λοχαγούς ποῦ ἔμενον εἰς τὴν οἰκίαν. Τί εἶχε συμβῆ!

Μετὰ τὴν κατοχὴν τοῦ Βελιγρὰδιον, εἰς Ἀυστριακὸς ταγματάρχης μετὰ τῶν δύο ὑπασιπτόντων του λοχαγῶν κατὰ σύμπτωσιν Σλαβῶν, Ἀυστριακῶν ὅμως ὑπάρχον, ἐγκατεστάθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μικροῦ Σέρβου τὴν ὁποίαν κατέστησε καὶ γραφεῖον. Ἐκράτησε δὲ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν του διὰ νὰ τοὺς ὑπηρετήσῃ. Ὑψηλός, εὐφωστός καὶ μὲ μεγάλας φαρμακείας ὁ Ἀυστριακὸς ταγματάρχης ἐρέστος δεσποτικῶς πρὸς ὅλους τοὺς Σλαβῶν ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τοὺς λοχαγούς συναδέλφους του. Οἱ λοχαγοὶ οὗτοι ἐδέχθησαν τὸ παιδίον μετ' ἰδαιότητος οἰκειότητος καὶ τὸ ἐθεώρησαν ὡς κύριον τῆς οἰκίας, προσέτι δὲ ποῦ ἐπέτρεψαν νὰ παρακαθίσθῃ εἰς τὸ γένειμα. Τέσσερας ἡμέρας ἐπέρασαν οὕτω, χωρὶς ὁ μικρὸς Μίλκο νὰ δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀποστολὴν του, διότι τὸ δομῆτον ὅπου ἐκεῖνο τὸ χρηματοκιβώτιον εἶχε μετατραπῇ εἰς πρόχειρον ἀποθήκην φαρμάκων. Μετὰ τὸ τέλος τῶν γευμάτων τῆς ἡμέρας ὁ ταγματάρχης ἠρώτησε τὸ παιδίον Γερμανιστὶ τί εἶπε καὶ τί σκοπεῖ νὰ γίνῃ.

«—Εἰμαι Σέρβος καὶ θὰ γίνω ἀξιωματικὸς», ἀπαντᾷ τὸ παιδίον ὡσαύτως εἰς Γερμανιστὶ.

Ὁ ταγματάρχης δυσχερῆσθαι ἀλλὰ δὲν εἶδε τὴν δυσχερῆσθαι τὸν τούναντιον δὲ οἱ λοχαγοὶ τὸ συνέλαβον. Τῇ αἰτίῃ τοῦ ποῦ μικροῦ ἂν τὸ ἐπετρέπετο νὰ παῖξῃ πιάγῃ τὸ ὁποῖον ὑπῆρχε ἐκεῖ, οἱ λοχαγοὶ μετ' ἐχρηστικῶς ἐδέχθησαν καὶ ὁ μικρὸς ἤρχε νὰ παῖξῃ ἀνεκτὰ ἐκτελῶν τεμάχια. Μεταξὺ αὐτῶν ἐπαίξε καὶ τὸν Ἑθνικὸν Σλαβικὸν ὕμνον, καὶ τὸν ὁποῖον ἀκούσαντες οἱ Σλαβοὶ λοχαγοὶ καὶ ἐνθουσιασθέντες, ἤρχισαν νὰ χορεύουν καὶ νὰ φιλοῦν τὸν μικρὸν.

Ὁ ταγματάρχης πρὸ τοῦ τοιούτου θεάματος ἐξοργισθεὶς, ἤρχισε νὰ ἐπιτιμᾷ τοὺς ὑπασιπτόντας τοῦ ὑβρίζον αὐτο

Η ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Κατ' ελευθέραν μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

Ἀρχαίτης τῆς κρυπτογραφίας

Αἱ πηγαί τῆς κρυπτογραφίας ὑπῆρξαν εἰς λίαν ἀπομεμαρυνμένην ἀρχαιότητα ὁποῦτε ἐγένετο χρήσιμος σημεῖον, ἀριθμῶν, εἰκόνων κ.λ. τῶν ὁποίων ἡ συμβατική σημασία εἶχε καθορισθῇ μυστικῶς ἐκ τῶν προτέρων μεταξύ τῶν συναλλασσμένων. Οἱ ἱστορικοὶ τῆς ἀρχαίου-της μᾶς φιλοῦν περὶ τούτων μέσων χρησιμοποιοῦμεν ἀπὸ τῶν Πέρσας, τοὺς Ἑλλήνας καὶ τοὺς Ῥωμαίους.

Οἱ Σάξωνες, Γάλλοι, οἱ Νορμανδοὶ μεταχειρίσθησαν συμβολικὰς εἰκόνας καὶ ἱερογλυφικά σημεῖα ὑπερβυζαντινὰ τὴν μυστικὴν γλῶσσαν τῶν σημασιῶν Ἀπαχίων τῶν Παρισίων.

Τὸν Μεσαίωνα ἐφευρέθησαν πλείστα μυστικά ἀλφάβητα. Ἐκαστον γράμμα τοῦ ἀλφάβητου ἀπεκρίνεται δι' ἑνὸς συμβατικοῦ σημείου ἀλφριθμοῦ, ἀστρονομικοῦ κ.λ.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν δὲ ὅπου ἡ διπλωματία καὶ ἡ κακοηγία εἶχον ἐξελθῇ εἰς τὸν ἀνότατον βαθμὸν τῆς τελειοποιήσεως, ἡ κρυπτογραφία ἦτο ἐν εὐρυτάτῃ χρήσει.

Ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ τοῦ Λουδοβίκου ΙΒ' καὶ Λουδοβίκου ΙΣΤ' κατέστη αὕτη ἀπαραίτητος βοηθὸς τῆς διπλωματίας καὶ τοῦ πολέμου τοὺς ὁποίους τὰ μέγιστα ἐξυπηρετεῖ ἀκόμη.

Ἀρχαίτος σχεδὸν θὰ ἦτο ὁ ἀσύμματος τηλεγράφος εἰς τὰ πολέμικα πλοία ἐὰν ἐκαστον κλάτους ὁ στόλος δὲν εἶχεν ἰδιαίτερον κρυπτογραφικὸν ἀλφάβητον χάρις εἰς τὸ ὅποιον ἡ ἐννοία τῶν διαβιβαζομένων τηλεγραφημάτων δὲν κατανοεῖται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν.

Ἀλλοῖα δὲ θὰ ἦτο ὁ σημεῖον ἡ τῆς Γαλλίας καὶ ἡ τῆς Εὐρώπης, λέγει ὁ ἱστορικός Βουδέν, ἐὰν αἱ ὑπὸ τοῦ Βερνιέ, στρατηγὸς τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος διαβιβασθεῖσαι διαταγαὶ δὲν ἐγένοντο γνωσταὶ εἰς τοὺς ἐχθρούς. Καὶ δὲν θὰ ἐλάμβανον γνῶσιν αὐτῶν οἱ Γερμανοὶ ἐὰν ἡ διαβίβασις τῶν ἐγγίνον κρυπτογραφικῶς.

Πρέπει δὲ νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐν καιρῷ πολέμου δὲν γίνονται δεκτὰ εἰς τὰ τηλεγραφεῖα ἰδιωτικά κρυπτογραφικά τηλεγραφήματα. Εἰς μερικὰ δὲ κράτη εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἀναρχία ὀργίζεται, ὅπως ἐν Ρωσίᾳ π.χ., καὶ ἐν καιρῷ ἐρήνης ἀκόμη δὲν εἶναι δεκτὰ τοιαῦτα.

Αἱ μέθοδοι

Υπάρχουν πλείστα. Ἐνταῦθα δὲ θὰ σημειώσωμεν τὰς κυριώτερας καὶ μάλλον χρησιμοποιοῦμεν.

Καί α') Ἡ μέθοδος τοῦ μετατοπισμοῦ τῶν γραμμάτων γενομένου κατὰ πολλοὺς τρόπους ἐξ ὧν δύο οἱ σπουδαιότεροι.

1) Τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ Ἀλφάβητου ἀν-

τικαθίσταται αἰφνης διὰ τοῦ τετάρτου. Τὸ Α δηλαδὴ διὰ τοῦ Δ. Τότε τὸ Β ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ Ε, τὸ Γ διὰ τοῦ Ζ... τὸ Ω διὰ τοῦ Γ. Πρὸς εὐκολώτερον χειρισμὸν τῆς μεθόδου ταύτης γράφομεν εἰς μίαν σειρὰν τὸ Ἀλφάβητον, κατωθεν δὲ ἐκάστου γράμματος αὐτοῦ τὸ ἀντιστοιχοῦν αὐτῷ ἐκ τοῦ μετατοπισμοῦ γράμμα, ἥτοι:

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ς τ υ φ χ ψ ω α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ς τ υ φ χ ψ ω α β γ

Ἡ λέξις λοιπὸν ἀγαπῆτός γράφεται κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀνω μετατοπισμοῦ «δὲντιχφ». Ἡ δὲ φράσις «εὐ-μεθα ἔτοιμοι» γράφεται «θηοθλδ θχομοι». Ἐγγράφεται οὖν τὸ ἀντικαθιστῶν τὸ Α γράμμα λαμβάνεται κατ' ἀρθεσίαν. Οὕτως ἀντὶ τοῦ Δ, ὅπερ ἐλάβωμεν ἀνωτέρω, δυνάμεθα νὰ λάβωμεν τὸ δεινερὸν γράμμα τοῦ Ἀλφάβητου ἥτοι τὸ Β, ὅποτε τὸ Β ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ Γ, τὸ Γ διὰ τοῦ Δ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

2) Ἐτερος τρόπος μετατοπισμοῦ τῶν γραμμάτων εἶναι καὶ ὁ ἀόλιθος. Γράφομεν ἀλφριθμοδὸς τὸ πρῶτον γράμμα εἰς τὴν πρῶτην γραμμὴν, τὸ δεύτερον εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν, τὸ τρίτον εἰς τὴν τρίτην πάλιν γραμμὴν, τὸ τέταρτον εἰς τὴν δευτέραν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Τὸ ἀρχικὸν δὲ ἐκάστης λέξεως γράμμα, πρὸς εὐκόλυνσιν τῆς ἀναγνώσεως, τονίζομεν ἢ περιγράφομεν ἢ καὶ σημειοῦμεν δι' ἑτέρον σημεῖον κατ' ἀρεσκειαν.

Παράδειγμα:

Ἡ φράσις: «Τὸ φρούριον ἀντίσταται ἐρομέ-
ως, ἀποστελλετέ τὰς τάξεις ἐνισχύ-
σεις, τρόφιμα καὶ πυρομαχικά».

Γροροαυδααεζρμνς, ποελετ
ο ρινιννιττι ρωεωάοτιαε
τ' χ ανσνεε ρφμ κινουαα
αιτειχσιτοια απρμκκ

Ἐκαστον γράμμα τῆς λέξεως, τὴν ὁποίαν θέλομεν νὰ κρυπτογραφώμεν κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο, παριστάνεται δι' ἑνὸς ἀριθμοῦ συνημμένου εἰς δύο ψηφίων ἐκ τῶν ψηφίων τούτων τὸ πρῶτον παριστάνει τὸ γράμμα, τὸ δὲ δεύτερον τὴν σειρὰν τὴν ὁποίαν κατέχει τὸ γράμμα εἰς τὸ γράμμα τοῦτο.

Οὕτω τὸ β ἐκφράζεται μὲ τὸ 21' τὸ ψηφίον δὴλὰ δὴ 2 τοῦ ἀριθμοῦ 21 σημαίνει τὸ δεύτερον γράμμα, τὸ δὲ ψηφίον 1, δὲ τὸ γράμμα β εἶναι τὸ πρῶτον τῶν ἐν τῇ τμήματι τούτῳ γραμμάτων.

Τὸ κ ἐκφράζεται μὲ τὸ 32, τὸ υ μὲ τὸ 53, τὸ τ μὲ τὸ 63, τὸ ψ μὲ τὸ 44.
Ἡ λέξις ἐχθρὸς γράφεται 51.64.22.43.62.24. Πλείστα ἄλλα κρυπτογραφικὰ μέθοδοι ὑπάρχουν πολὺ πολλοὶ συνηθῶς. Δὲν εἶναι ὁμοῦς, τοῦ παρόντος σκοποῦ νὰ ἐκτεθῶν δλοι.

τοῖτης' τὸ ἔβδομον εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας γραμμῆς' τὸ ὄγδοον γράμμα εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης γραμμῆς.

Ἐνάρθμος γραφῆ

Ἡ ἐνάρθμος γραφῆ, ἡ ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον χρησιμοποιουμένη σημεῖον εἰς τὴν διπλωματίαν, συνίσταται εἰς τὴν ἀντικατάστασιν ἐκάστου γράμματος τοῦ Ἀλφάβητου δι' ἑνὸς συμβατικοῦ ἀριθμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀριθμοὶ εἶναι ἀπειροί, ἀπειρα δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν ἐνάρθμα Ἀλφάβητα καὶ ὥς ἐκ τούτου τὸ σύστημα τοῦτο τῆς κρυπτογραφίας εἶναι ἐκ τῶν πλέον ἀσφαλῶν.

Ἰδὸν ἐν ἐνάρθμῳ Ἀλφάβητον:

α = 15 θ = 42 ν = 1 τ = 4
β = 29 ι = 19 ς = 23 υ = 10
γ = 11 κ = 16 ο = 25 φ = 32
δ = 20 λ = 7 π = 12 χ = 14
ε = 3 μ = 9 ρ = 8 ψ = 17
ζ = 18 ν = 13 σ = 22 ω = 26

Παράδειγμα: Μπίζαν ἐκυριεύθη.
Γράφεται: 13.12.16.18.15.1.16 3.7.10.8.16.3. 10.19.24.

Με τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ ἀνωτέρω Ἀλφάβη-
του, λαμβάνοντες αὐτοὺς κατὰ διαφορὸν τά-
ξιν, δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν πλείστα ὅσα ἐνάρθμα Ἀλφάβητα.

Ἐν ὅτι τόσοι πολὺπολλοὶ οὗτοι ἐνάρθ-
μοι γραφῆς συνίσταται εἰς τὸ νὰ χωρισθῶμεν
τὸ Ἀλφάβητον εἰς τμήματα. Χωρίζομεν αὐτὸ
π.χ. εἰς 3 καὶ ὥς 26:

αριθ	βθγ	δκμ	γρψ	εσφ	ζοτχ
1	2	3	4	5	6

Ἐκαστον γράμμα τῆς λέξεως, τὴν ὁποίαν θέλομεν νὰ κρυπτογραφώμεν κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο, παριστάνεται δι' ἑνὸς ἀριθμοῦ συνημμένου εἰς δύο ψηφίων ἐκ τῶν ψηφίων τούτων τὸ πρῶτον παριστάνει τὸ γράμμα, τὸ δὲ δεύτερον τὴν σειρὰν τὴν ὁποίαν κατέχει τὸ γράμμα εἰς τὸ γράμμα τοῦτο.

Οὕτω τὸ β ἐκφράζεται μὲ τὸ 21' τὸ ψηφίον δὴλὰ δὴ 2 τοῦ ἀριθμοῦ 21 σημαίνει τὸ δεύτερον γράμμα, τὸ δὲ ψηφίον 1, δὲ τὸ γράμμα β εἶναι τὸ πρῶτον τῶν ἐν τῇ τμήματι τούτῳ γραμμάτων.

Τὸ κ ἐκφράζεται μὲ τὸ 32, τὸ υ μὲ τὸ 53, τὸ τ μὲ τὸ 63, τὸ ψ μὲ τὸ 44.
Ἡ λέξις ἐχθρὸς γράφεται 51.64.22.43.62.24. Πλείστα ἄλλα κρυπτογραφικὰ μέθοδοι ὑπάρχουν πολὺ πολλοὶ συνηθῶς. Δὲν εἶναι ὁμοῦς, τοῦ παρόντος σκοποῦ νὰ ἐκτεθῶν δλοι.

Θεσσαλονίκη Ἀντ. Κ...

ΗΛΙΟΓΕΡΜΑ

Ἡ ἡλιος πῶς ἀπ' τὸ βουνὸ βουνὰ δειλὰ-δειλὰ
κουράστηκε ἀπ' τὸν πόλιν τὸ δρόμο πῶς γάνει
τοῦ οὐρανοῦ μόν' τὸ νερὸ ἀκούει ὅπου κυλᾷ
καὶ ἡ φλογὴ π' ἀντὶχρὶ ἐνός μικροῦ τοομπάνη.

Πέρα στὴν ἀκρὴ τοῦ χωριοῦ εἶν' ἡ μεγάλη βρύση
ποὺ τρέχον τὰ κροτάλλα καὶ διάφανα νερά,
παῖε ὁ λεβήτης δ' ὀρκοῦς τ' ἀρνάκια νὰ ποίση
καὶ γὰρ νὰ δῇ τὴ λυγρὴν τὴ κόρη π' ἀγαπά.

Νά κι' ἡ γροθὶα ἡ φτωχὴ τρέχει σὸ κοιμητήρι
ἀκούραστα σὸ χεῖρ τῆς βαστὰ τὸ θυμιατὸ
τοῦ γιοῦ τῆς τῆς νεότητος ποὺ τὴν ἔχει γέρει
γὰρ νὰ θυμίσῃ στάθηκε σὸ τάφο τὸ πτωχό.

Κι' ἐκεῖ τώρα στὴ γέφυρ στὴ πέρα σακαμνιά
λυπηρὰ ἀρχήσαν ὁ γκῶνις νὰ θρηνηθῇ,
ἀλλο ποὺλὶ δὲν ἀρροικᾷ, ἀλλὰ φωνὴ καμνιά
γιατ' ἀπ' τὰ πούλια μόνον αὐτὸ ποιεῖ.

Ἡ νύχτα ἡ μαύρη φάνηκε π' ἀλώνεται στὴ φῶς
τὸ μῆτρο πέπλο ἔριξε σὸ ἥσυχον χωριό,
θέλει μὲ τὸ μυστήριον δὴ τὴ γῆ νὰ νύση
καὶ νὰ σκεπᾷ τὸ ὄμιον πῶς νὰ δειλινό.

Παγώνια Σάμου (ἐκ Σμύρνης)
Δὲς Βασιλεῖα Ἀπέρην

καὶ στὴ χαρὰ λουστὴ ἡ γλυκεῖα ματιά Σου.
Κάποια μοιραία φρονὶ Σου κράζει: «Στάσου!
μὴν κυνηγᾷς ἀνέμους τὸ τέλειο.

Ἄλλ' ἐδῶ κατὰ φέγγοντες ἀφρογῶσόν σου!
τῆς ἀπιστίας τὸ ἀτέλειωτο ἔδαφος.

Καὶ ἡ Μοῖρα μὲ τὸ φειδωλὸ φραγγέλιον
δέρνει μὲ δίχως λύπη τὰ δειρά σου.

Κι' εἶται γυροῦν τῆς ζωῆς Σου τὰ λουλούδια,
σὺν φέγγον τὸ Σταυρὸ ψηλὰ ὡς τὸ βράχο.

Μακριὰ ἀπ' τοῦ κόσμου τ' ἀσέμνα τραγούδια.
Κι' ἐνὸς πεποῦν τῆς νεότητος Σου τὰ χροῦδια,
σὺν ἀνέμῳ, τὸ τραγοῦδι μου μονάχο

Σ' ἀκούλουν μὲ φεγγατὰ ἀγγελοῦδια!
Ἀθήνα Ἀλκίος Ἀνθόνης

Η ΕΦΤΑΛΟΦΗ

Μὲς τῇ μεγάλῃ κοσμογαλασίᾳ
σηκώθηκαν ἡ Βασιλίδες δλοι
ζώστηκαν δλοι τὰ σταθὰ
Γιὰ τὴν Ἐφτάλοφν νὰ πάρουν Πόλην.

Ἀκούστε, σὲς μεγάλοι Βασιλῆδες!
Τὰ κάστρα δ' Τούρκος δὲν τὰ παραδίνει
Σ' εἰς: Γιὰ τὸ δλοι τῆς οἱ Ἀρχοντάδες
λεγοντόσαν μονάχα...Κωνσταντῖνοι.

Γ. Πατράλωνης

ΣΟΝΕΤΤΑ ΤΗΣ ΚΟΥΚΛΑΣ

(Ν. Σ.)

L' ombre pensive
aux seires de son front
(Lamartine)

Τὰ μάτια Σου—ἀντιφάγγισμα τοῦ Ὁραίου—
μὲ ἀκτῶν μυστικῶν πλῆμυρα
φέρουν τὴ σκηνὴ μου μακριὰ· αὐτὰ ἐπὶ
για εἰκόνα τῶν ματιῶν τοῦ Ναυαροῦ.
Δὲ μοιάζουν μὲ φλογερὸ κρατῆρα,
ποὺ βγαίνουν λαυροὶ πόθοι στήθους νέου.
Μοιάζουν τὰ μάτια κάποιου Κυρηνάου,
ποὺ τὸ Σταυρὸ σηκώνει τοῦ Σωτήρα.
Ἀγάτες, ζωὴ, πάθος, χαρὲς καὶ μῆση
δὲν ἄρσαν κανένα τους ἀνάρ.

Στὴ ζωντανεύουσα τῆς ψυχῆς Σου φθίσι.
Στὸ εὐλαβικὸ μᾶς ἑρπείας μεθύσι.
Ποὺ ξεφυλκε σ' ἀνὸν προσκυνητῶν
Ποῖος εἰμπορεῖ τὸ γέλιο νὰ ζητήσῃ;

Hoc est in faris

Πρὶν λικνισθῆς στὴς εὐτυχίας τὸ γέλιο

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Τὰ συρματοπλέγματα

Πότε ἐνεφανίσθησαν.—Πῶς κατασκευάζονται καὶ κα-

ταστρέφονται.—Εἰδικαὶ λεπτομέρειαι.

Ἡ ἐμφάνισις
τῶν συρματο-
πλεγμάτων εἰς
τὴν στρατιωτι-
κὴν ἀμυναν ἐγένε-
το πρὸ εἰκοσι ἐτῶν.
Πρῶτοι δὲ οἱ
Μπόρς εἰς τὸ
Τράνσβαλ με-
τε χειρὶς στήσαν
ταῦτα, πρὸς με-
γάλην ἐκπλήξιν
τῶν στρατιωτι-
κῶν κύκλων τοῦ
κόσμου.

Ἡ ἐφευρεσις
ἦτο ὅλος νέος.
Κατὰ τὸν Ρώσ-
σοιστικὸν ὁ-
μοῦς πόλεμον οἱ
δύο ἀντίπαλοι ἐ-
γενησιν κοπὴν ἡσαν
τὴν χρῆσιν τοῦ
ἀμυντικοῦ τού-
του μέτρου.

Κατὰ δὲ τοὺς
Βαλκανικοὺς πο-
λέμους ἐγένετο
χρῆσις τούτων ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ τῶν
Βουλγάρων.

Ὁ σημερινὸς Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος ἀπαιτεῖ
μεγάλην κατανάλασιν συρματοπλεγμάτων.
Παντοῦ κατασκευάζονται τοιαῦτα.

Ἡ Ἀγγλία παράγει ἑκατομμύρια μέτρων
τὴν ὥραν. Ἡ Γερμανία ἔχει παρακαταθήκας
κολοσσιαίας.

Τεταμένα καὶ κολῶς στηριγμένα ἐπὶ τῶν
προχωμάτων μέσῳ τῶν ἀγῶν καὶ περιεπλεγ-
μένα εἰς τὰς ὀχυρώσεις τῆς στρατοπεδείσεως,
ἀλλοίμονον εἰς τὸν ἐπιτιθέμενον καὶ μάλιστα
διὰν εἴνε ἐκπῆξιν εἰς τὴν ἀντίπῳ τῆς σιδη-
ρᾶς καὶ ἀκαθῶτης ταύτης παγίδος καὶ δὲν
δυνάμει ἐγκλίσει ν' ἀποκόψῃ ταῦτα μετὰ ψυ-
χαμίας, περιπλέκεται ἀναποδόρως, τὸ δὲ
πυροβολικὸν τοῦ ἀμυνομένου ἔχον ἐκ τῶν προ-
τέρων ἐπισημασμένας τὰς θέσεις διασκορπί-
ζει καὶ ἐξαπολεῖ κεραινοβόλους τοὺς μύθρους
τοῦ ἐπιτέρον τελείαν καταστροφῆν.

Οἱ Ἀυστριακοὶ εἰς τὸ ἰταλικὸν μέτωπον δὲν
ἄρσαν ἴσως οὔτε σιδηρὰν ἀμυντικὴν γραμ-
μὴν χωρὶς νὰ εἴνε προφυλαγμένη ὑπὸ ἄλλο-
σεως συρματοπλεγμάτων.

Ἦνα μὴ δὲ κατὰ τὸν ἐμπηγμὸν τῶν πασσά-
λων παράγεται πρὸς τοὺς θόρυβους ἡδὲ ἐφευ-
ρεθῇ σιδηροὺς τοιοῦτος ἀλλοκατὸς ὅστις ἐμ-
πιγνύεται εἰς τὸ ἔδαφος λίαν σιωπηλῶς.

Εἰς πάντα στρατὸν τὸ μηχανικὸν ἀσχολῆται
εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν τρομερῶν τούτων
παγίδων.

Οἱ Ἀγγλοὶ εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Μπόρς
ἦσαν ὑποχρεωμένοι ν' ἀναρρῶνται μέχρι τῆς
κορυφῆς τῶν κλειστῶν χαρρακιωμάτων πρὸς ἀ-
ποκοπὴν μὲ φασίδιας εἰδικῶς τῶν συρματο-
πλεγμάτων.

Οἱ Ρώσοι καὶ οἱ Ἰάπωνες πρῶτοι ἐφεύρουν
κατὰ τὸν πόλεμον ἐκείνον τὴν διὰ τῶν μυδρά-
λων τοῦ πυροβολικοῦ καταστροφῆν τῶν συρ-
ματοπλεγμάτων, ἐκτέμνον τοῦτο βροχὴν τοι-
ούτων μυδραλλίων.

Καὶ σήμερον συχνὰ κατὰ τὸν παρόντα πόλε-
μον γίνονται ὁμοίως. Ἐγγίνονται οἱ ἡ μέθοδος
αὐτῇ τῆς καταστροφῆς βροχὴν πολλὴν καὶ οὕτω
δίδει κυρίως ἐπὶ τὸν ἀμυνόμενον νὰ ἐτοιμασθῇ,
διὰ τοῦτο ἐφευρέθησαν μηχανήματα μὲ πλεον
πρακτικὸν καὶ γοργὸν ἀποτέλεσμα.

Ἐν ἐξ αὐτῶν εἶναι μικρὰ τροχαλία, ἀποτε-
λομένη ἐκ βραχίονος μικροῦ καὶ πεπλατισμέ-
νου, ἐφοδιασμένου δὲ διὰ δύο μικρῶν τροχι-

χει ἐμπυρεῖον τὸ ὁποῖον ἀνάπτει διὰ θερμῆς
λίδος καὶ ὠθεῖται πρὸς τὸ συρματοπλέγμα
διὰ μακρῶν ῥάβδων ἢ καμῶνων, αἵτινες ἐ-
γούονται διαδοχικῶς ἢ μίαν κατόπιν τῆς ἄλ-
λης, μέχρις ὅτου ἡ τροχαλία ἐγγίσῃ τὸ συρ-
ματοπλέγμα.

Τότε διὰ τῆς θερμῆς λίδος ἥτις ἐπίσης ἐκτυ-
λίσσεται ἐφ' ὅσον προχωρεῖ ἡ τροχαλία, ἀνα-
φλέγεται τὸ ἐκρηκτικὸν μηχανήμα καὶ ἐπανα-
φέρει τὴν ἀποκοπὴν.

Τὸ μηχανήμα τοῦτο ἐφευρέθη ὑπὸ τῶν Ἀγ-
γλων ἐκρηκτικῶν καὶ διὰ τῶν τῶν Ρώσ-
ων μὲ τινος τροποποιήσεως. Οἱ Γάλλοι ἔχον
ἐπὶ τῆς ἐκβολῆς προσομοίωσιν ἀγκιστρῶν
δι' ὅς οἱ στρατιῶται συλλαμβάνουν ἐν ἡ δύο
συρματοπλέγματα πυροβολοῦντες δὲ κατόπιν
τὰ ἀποκόπτει ἡ σφαῖρα καὶ οὕτω ἀγνοεῖται
ἡ διόδος.

Ὁ τρόπος ὁμοῦ δὲν ἀπεδείχθη λυσιτελεῖς
διὰ τὴν τελείαν καταστροφὴν καὶ μάλιστα
ὅταν προστατεύεται τὸ ὄχυρμα ἐκ διπλῶν
καὶ τριπλῶν σειρῶν συρματοπλεγμάτων.

Θεσσαλονίκη Κυριακ. Τραχανιδῆς

Τὴν 8ην Νομβρίου θὰ ἀρχίσῃ εἰς

τὴν «Ἑλλάδα» τὸ νέον Ἑλληνικόν

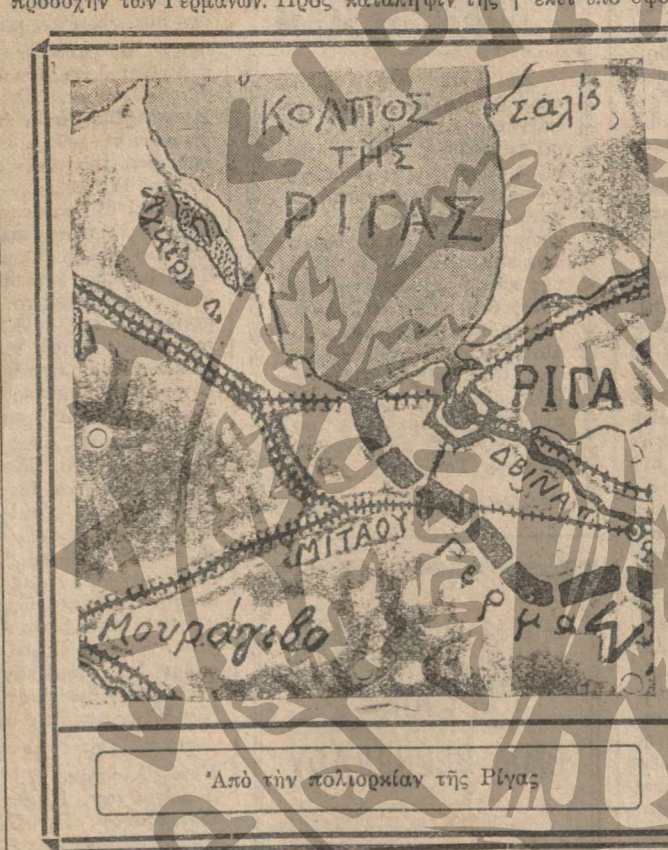
μυθιστόρημα Σπυρ. Α. Ποταμιάνου

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ

—Τί ἦτο ἄλλοτε
—Ἡ ἀνεξαρτησία τῆς

Μετά τὴν πτώσιν τῆς Βαρσοβίας, ἡ Ρωσικὴ
πόλις τῆς Ρίγας συνεκέντρωσεν δόκλον τὴν
προσῆκιν τῶν Γερμανῶν. Πρὸς καταλήψιν τῆς

ἀλφειας, Ἀνεκλήθη κατὰ τὴν ἀπὸ ἐνῆ
πλῶν ἐκ Βρένης, ὅπερ παρεσθῆναι μέχρις
ἐκεῖ ὑπὸ σφοδρᾶς θύελλης. Εἰς τὸ βάθος τοῦ
κόλπου καὶ πρὸς τὸ μεσημ-
βρινὸν αὐτοῦ σημεῖον καίτοι
ἡ πόλις τῆς Ρίγας, μίαν ἐκ
τῶν σπουδαιότερων πόλεων
τῆς Ρωσίας μὲ 300 περίπου
χιλιάδας κατοίκους.

Ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τῆς Ρίγας

κατέβαλον οἱ Γερμανοὶ ἀπεγνωσμένως προσπα-
θείας, χωρὶς ὁμοῦ νὰ κατορθώσουν τοῦτο μέ-
χρι σήμερον.

Ρίγα όμως διετήρησεν επί 20 ἀ-
κόμη ἐτη τὴν ἀνεξαρτησίαν της,
καὶ μόλις τὴν 1881 κατέστη Πο-
λωνικὴ πόλις. Τὴν 1621 κατέλα-
βεν αὐτὴν ὁ Γουστόσιος Ἀδόλ-
φος, παρέμεινε δὲ ἐπὶ τὴν κυ-
ριαρχίαν της Σουηδίας καθ' ὅ-
λον τὸν 17ον αἰώνα. Τὴν 1700 ὁ
βασίλευς τῆς Πολωνίας καὶ Σα-
ξωνίας Φρειδερίκος Αὐγουστος
καὶ ὁ σύμμαχος αὐτοῦ Πέτρος ὁ
Μέγας ἐπολιορκήσαν τὴν Ρίγαν,
ἥτις ἠδυνήθη νὰ σπῇ κατὰ τὴν
κρίσιν ἐκείνην στιγμὴν χάρις
εἰς τὴν ἦσαν ἡν ὑπῆσθη ὁ Αὐ-
τοκράτωρ τῆς Ρωσίας εἰς Νά-
ροβ. Εἰς τὰς 5 ὁρὸς Τουλίου τοῦ
1710, μετὰ ὀκταμήνου πολιορ-
κίας ἡ Ρίγα ἠναγκάσθη νὰ παρα-
δοθῇ εἰς τὸν Ρώσων ἀριστοκρά-
την Τσερεμνέφωφ, ἀπὸ τότε δὲ
ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον τμήμα
τῆς Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας.

Α. Βερνίκιος

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΖΩΗ

Βαθὺ Σάμου.—Τὴν παρελ-
θούσαν Κυριακὴν εἰς τὸν δημο-
τικὸν κήπον ἐγένετο ἑορτασμός
πρὸς τὸν ἀπὸ τῶν οἰκογενειῶν τῶν
ἐπιστροφάντων. Πολλοὶ τῶν δεσπο-
νίδων τῆς πόλεως μας εἶχον πα-
ρασκευάσει διάφορα γλυκίσματα,
τὰ ὁποῖα προσέφεραν εἰς πάν-
τας. Ἐκ τοῦ ἐορτασμοῦ αὐτοῦ εἰσε-
πράχθησαν περὶ τὰς 400 δραχμᾶς.
—Συνέστη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν δε-
σποινίδων τῆς πόλεως μας Ἀντι-
γόνης Καραθανάση, Πολυξένης
Καρούδα, Αὔρας Κατεβαλῆ, Εἰ-
ρήνης Ι. Σεϊρήν καὶ Μαρίας Μ.
Σεϊρήν, ἥτις ἀνέλαβον τὴν κατα-
σκευὴν τῆς Σημιαίας τοῦ σχη-
ματισθέντος 45ον Συντάγματος Σά-
μου. Ἡ ἀνω ἐπιτροπὴ προέβη
ἥδη εἰς τὴν συλλογὴν ἐργασιῶν
πρὸς εὐθεσίαν τοῦ ἀπαιτούμενου
ποσού. Διὰ τὴν εὐγενὴν αὐτὴν ἀ-
πορίαν τῶν φιλοπαλίδων δε-
σποινίδων μας ἐκφράζομεν εἰς
αὐτὰς συγχαρητήρια. Τρία με-
ταγωγικά κατέπλευσαν προχθὲς
εἰς τὸν λιμένα μας ἀποβιβάζοντα
περὶ τοὺς 600 στρατιώτας πρὸς
σχηματισμὸν τοῦ ἐδῶ 45ου Συν-
τάγματος. —Ἐξω τοῦ λιμένος ἐ-
βλήθησαν δύο Γερμανικὰ ὑποβρύ-
χια πλοῖνα μὲ μικρὰν ταχύτητα.

Σπύρος Κωνσταντῆς.—Χθὲς
Δευτέραν ἀφίκοντο διὰ ξηρᾶς
δύο καταγὰς Ἰταλικὸν ἀεροπλοῖον
τοσπυλισθέντος ἐπὶ Γερμανικοῦ
υποβρυχίου παρὰ τὴν Σιταίαν.
Οἱ δυστυχεῖς ναυαγοὶ ἠναγκά-
σθησαν νὰ χρησιμοποιήσουν ὅ-
νους καὶ ἡμιόνους ὅπως ἀνιῶν-
ον ἐνταῦθα. —Ἐντὸς τοῦ μηνός
ἀρχοῦνται τὰ μαθήματα τῆς ἐνταῦ-
θα ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου ὁ
δρυνέλης ἐμπορικῆς σχολῆς. —
Οὐ καὶ αὐτοῖς. **Στέλ. Στρατῆς**
Δευρ. Ἰσάκη.—Ὁ καὶ εἰς
προχθὲς. —Ἡ πόλις μας μὲ τὴν
ἐπιστοράτειν καὶ ὡς ἐκ τῆς συ-
νοικίας θέσεως τῆς παραουσιᾶς
κίνησιν ἔχει δὲ πλημμελεῖ κυ-
ριολεκτικὸς στὸ χακί. —Συνεστή-
θη ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἐκ
τῶν κυρίων Ἑλένης Παπαχαρι-
τίδου, Ἀνθῆς Ἀριστοτέλους,
Θεοπέμπτου Ἡλιάδου, Ἀμ. Κε-
ραλίδου, Χρυσ. Παπαγιάννου,
Αἰκ. Πολυχρονίου, Εὐδμήτας
Βασιλείου, Χρυσάνθου Μπέτσου,
Ἐλ. Μαντινέριου καὶ Ἑλένης
Γκούτσου πρὸς συλλογὴν ἐργασιῶν
διὰ τὴν Φανέλλαν τοῦ στρατιώ-
του. Τὸ μέτρο τοῦδε συλλέγει πο-
σὸν διετέθη πρὸς ἀγορὰν χακί ὁ
φάσματός, ἐξ οὗ κατεσκευάσθησαν
ἱκετές καὶ διανεμήθησαν εἰς τοὺς
ἀνδρας τοῦ ἐνταῦθα ἀδελφόντος
18ου πεζ. συντάγματος, εἰς τὸ ὁ-
ποῖον τόσα καλὰ ἀφίκει ἡ πόλις
μας. —Ἡ ἐορτὴ τῆς Σημιαίας, λό-
γῳ τῆς ἐπιτάξεως τῶν σχολείων

ὡπὸ τῶν στρατ. ἀρχῶν ἀνεβλήθη.
—Τὸ ἐμπόριον Ἑλλάδος-Βουλγα-
ρίας διὰ τῆς παραμεθορίου διε-
νεργεῖται ἀνωλότως.

Θεόδωρος Γ. Στρυβός

Πάτρα.—Ἐξ Ἀμερικῆς ἀνα-
μένονται χιλιάδες ἐπιστρώφον.
Ἐξ Αἰτωλοακαρνανίας μεταφέ-
ρονται ἐνταῦθα τὰ ἐπιταχθέντα
μεταγωγικά καὶ κτήνη. —Ἐλθόν-
τες τῆς ἐπιτάξεως τὰ σταφιδό-
φορα ἀπὸ πλοῖα «Ἑλκα» καὶ «Ἑδ-
αγγελιστρία». —Τὸ ἀγγλικὸν φορ-
τηγὸν «Μαρόνια» ἐκπλέον εἰς τὰς
λιμένες κατ' εὐθείαν δι' Ἀγ-
γλίαν μὲ φορτίον 3,000 τόνων
σταφίδας προσήρπεν εἰς τὸ στό-
μιον τοῦ λιμένος ἵνα ἀποφυγῇ
τὴν σύγκρουσιν πρὸς δύο εἰσέλ-
οντα ἑλληνικά φορτηγά. Τὸ «Μα-
ρόνια» μετὰ πολλὰς προσπά-
θειας τὸ ἀνέβλεψε τὸ ἀπὸ πλοῖον
«Βελγρόβιον» τῆς ἰδίας εταιρείας.
—Ἡ ἐπιμελητεία τοῦ Β' Στρα-
τιωτικῷ Σώματος ἐπέταξε τοὺς
ἐνταῦθα ἀλεοφανοὺς. —Τὸ λι-
μενεργατεῖον ἐπέταξε τὸ ρυμολ-
κὸν «Σύρος» διὰ τὰς ὑπηρεσίας.
—Ἀλ. ἐπαρχία διαρκῶς ἤ-
τοιμα τὴν ἀποστολὴν ἀλευρών.
—Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ συντα-
γματάρχης τῆς χωροφυλακῆς κ.
Δημητρίου πρὸς ἐνέργειαν ἀνα-
κρίσεων. —Ὁ νομαρχὴς Ἀγαθό-
λιδος κ. Τσαλδάρης μετέβη εἰς
τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ
νεώτερά διαταγὴ τὸν ἐπαπέμει-
νεν εἰς τὴν θέσιν του. **Α. Θ. Σπανός**

—Εἰς τὴν πόλιν μας παρατη-
ρεῖται μεγάλη ἔλλειψις ἀλευρών
καὶ σιτῶν. —Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν
κυρίων τῆς περιθάλψεως περιε-
χεται τὴν πόλιν μετὰ τῶν ἱερῶν
καὶ καταρτίζει κατὰλογον τῶν
ἀπὸ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστρο-
φάντων. —Ἡ δύναμις τῆς ἀστυ-
νομίας μας εἶναι ἀνεπαρκής.

Βρασιδᾶς Α. Δευτέρης
Μεσσήνη.—Ὁ κυριὸς ἐξο-
λουθεῖ βροχερός. Πρὸ πολλῶν ἡ-
μερῶν ἤρξεν ἡ συγκομιδὴ τοῦ
ἀραβόσιτου. **Βενετ. Σ. Χαΐνης**

ΘΑΥΜΑΣΤΗ

Η ΕΥΓΛΩΤΤΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Σὰς ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ
νὰ θαυμάσετε τὴν εὐγλωτ-
τίαν τῶν ἀνθρώπων; Γλωσ-
σά λεπτότερα, πλουσιότε-
ρα, κάλλιον ἀρμονικῇ, πε-
ρισσότερον ἐκφραστικῇ, ἀ-
δύνατον νὰ ὑπάρξῃ. Τὰ
χρόματα καὶ τὰ ἀρώματα
τῶν τῶν τῶν, ἡ ἀβρό-
της καὶ ἡ δροσερότης τῶν
κοιμησίων. Καταλλήλως
ὁ τρόπος ἐκφράσεως ἐνός
αἰσθηματός, οἰουδήποτε,
ἀπὸ μίαν ἀνθρώπινον δὲν
ὑπάρχει. Ἀλλὰ τὴν ἐπι-
στήμην τῆς ἐκλογῆς καὶ
τῆς δετικῆς τῶν κατεχεῖ
μόνος ὁ Τοῦτοσος.

ΕΠΙΛΛΑ & ΚΡΕΒΒΑΤΙΑ

ΑΓΓΛΙΚΑ

ΕΜΜ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ

Ὁδὸς Αἰόλου καὶ Ἐβε-
ρίου ἀρ. 108

ΤΙΜΑΙ ΕΝΤΕΛΟΣ ΕΙΔΙΚΡΙΝΕΙΣ

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

Αθονbanat. Ἀπαράτητος ἀ-
νάγκη φωτογραφίαν δὲν ὑφίστα-
σται. — **Ἰω.** Παναγιωτοπού-
λον. Μόνον τὰ ἐγκρινόμενα τέ-
θενται εἰς τὴν στήλην τῶν ἐγ-
κρίσεων. — **Σταπανέλα** καρδιάς.
Ἀποφεύγετε ὀφιστίαν εἰς τὰς
ποιητικὰς σας ἐκφράσεις π. χ.
πὺς κτυποῦν τὰ φυτὰ στὴν... πλά-
τη; ἀναγνώστες κ. ἢ τὰ κατο-
τερο σκεπτικά. — **Τεχνίτην Ἀγ-
σῆς.** **Ἐρρ. Πεπετῆ, Βασιλείου**
Ἀνδρέα, Ε. Παπαλάκη, Ἰω.
Ἀνδριανόπουλου. Ἡ ποιητικὴ ἔ-
χει περιτομή: ἄλλως προτι-
μότερον νὰ γράφετε εἰς τὸ πρῶν.
Ἡ ποιητικὴ ἀπαιτεῖ στίχους ἰσο-
συλλάβους, ὁμοιοκαταληξίαν, μου-
σικὴν ἀρμονίαν καὶ ἀποφυγὴν ὀ-
ριστίας εἰς τὰς ἐκφράσεις. Μὴν
δὲ πάντοτε γλῶσσον, καθαρῶ-
σαν ἢ καθωμολογῆσαι. Δὲν ἀρ-
μοῖε εἰς ἕνα ποίημα ἡ καθωμολο-
γούμενη νὰ γρονθοκοπῇται μὲ
τὴν καθαρῶσαν. Μὲ δὲ τὴν
προσοχὴν κατορθοῦνται ταῦτα. —
Γ. Παπαχριστοπούλου. Εἰς τὴν
ἰδίαν διεύθυνσιν ποῦ ἐστειλάτε
τὴν ἐπιστολήν σας δύνασθε νὰ ἀ-
ποδείξετε διὰ ταχυδρομικῆς ἐ-
πιταγῆς τὸ ἀντίτιμον τῆς συν-
δρομῆς ἐκ δέκα δραχμῶν. — **Κ. Φλω-
ροπούλου.** Διὰ ταχυδρομικῆς ἐ-
πιταγῆς δραχμῶν τρεῖς. — **Ἐρρ.**
Χούσαν. Παρατηρήσατε τὴν στή-
λην ἐγκρίσεων καὶ ἐκεῖ διὰ πλη-
ροφροποιήσῃ ἐν ἐνέκρυσιν. — **Πύρ.**
Βαβέλ. Πῶς δὲ δημοσιεύσῃ ἄ-
φοδ δὲν ἐστειλάτε ἀντίτιμον. — **Δ.**
Μουσιάνου. Δύνασθε νὰ ἐγγρα-
φήτε. Δημοσιεύματα προσωπικά
δὲν εἶναι δεκτά. — **Τ. Τζουβάνου.**
Ἀπὸ ἐγκρινόμενων διὰ τὴν προτι-
μὴν θὰ ὑπολογίσαι πρὸς 3 λε-
πτά. τὴν λέξιν. **Κ. Χαρίτην.** Τὰς
λέξεις πρέπει νὰ στείλετε εἰς τὰς
διευθύνσεις, ποῦ γράφον. Συν-
δρομικῆς δύνασθε νὰ ἐγγραφήτε
καὶ νὰ λάβετε φύλλα ἀπὸ τῆς Ἰ-
ανουαρίου. — **Μ. Πορφυρογέννη.**
Διὰ τὰς προηγουμένης ἀλληλο-
γραφίας μας ἐννοοῦσαμεν ὅτι δύ-
νασθε νὰ στείλετε ποσὸν τὸ ὁ-
ποῖον θὰ εὐρίσκειτο εἰς πίστωσιν
σας διὰ τὰς ἐκάστοτε δημοσιεύ-
σεις. Ἡ σταλείσα καταχώρισις
στοιχεῖ δραχμ. δύο καὶ 30. — **Ἀθ.**
Βασιλειάνου. Ἐλήφθη. — **Παντ.**
Ζήσων. Εἰς ποίαν διεύθυνσιν θὰ
σταλεῖν τὰ φύλλα. — **Τρελ. Γαλα-
τιανά.** Δραχμὰς τρεῖς καὶ 60
ἀν εἰς 120 λέξεις. — **Νικ. Παντε-
λῆν.** Αἱ δημοσιεύσεις τῶν Συλ-
λόγων πληρώνονται πρὸς 3 λε-
πτά τὴν λέξιν. Ὅσον ἀφορὰ τὸ
ἄλλο ζήτημα δύνασθε νὰ ἐνεργή-
σατε ἐνισχυόντες τὸν αὐτοῦ ὑπο-
γραφεύ. — **Μπαρουτ.** Διο-
πάνι. Τὸ πρῶτον δὲν τὸ εὐρίσκε-
ται καὶ οὐδ' ἐντελὸς ἀπὸ τῆς πό-
λεως; καὶ καθὼς καὶ τὸ τρίτον. Τὰ
ἄλλα ἐδημοσιεύθησαν. — **Κ. Λουῖ.**
Νὰ μετρήσατε τὰς λέξεις καλὰ
καὶ νὰ στείλετε τὸ ὑπόλοιπον. —
Θεοδ. Δρακόπουλου. Ἀξία φύλ-
λων δραχμ. πέντε καὶ 30. — **Γ. Βε-
ρνεσσάτου.** Δραχμ. μία καὶ 10. —
Κ. Χωροφύλακα. Στείλατε τὸ
ἀντίτιμον νὰ ἐγγραφήτε. — **Δ.** Ἀ-
σίστην. Ἡ καταχώρισις δὲν ἐγ-
κρίνεται πρὸς δημοσίευσιν. — **Ἐλ-
βία.** Ἀκατάλληλον. — **Ἀχρό.**
Φίλοι. Στείλατε τὴν διεύθυνσιν
σας νὰ τὴν δώσωμεν εἰς τὸν βι-
βλιοτέτην μας διὰ νὰ σας γράψω.

Γ. Ζαβλῶν, Ἀλ. Τσιφλῶν,
Ἐρρ. Χούσαν, Ἀλ. Σέβαν, Γ.
Δαβαρόπουλου, Γ. Θεοφίλην, Ἀρ.
Παπαδόπουλου, Θ. Στρυβός, Σ.
Δημητριάδην, Α. Σουλῶν, Μπα-
ρουτ. Διοπάνι, Μ. Σακελλαρί-
δην, Πάλλ. Καρδῶν, Ι. Πυγμα-
λίαν, Θ. Μηλιδάκη, Ι. Πανα-
γιωτοπούλου, Χρ. Μπατ.

Τὰ παρ' ὧν στανέντα λογο-
γραφήματα ἐλήφθησαν.

ΣΗΜΕΡΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΕΓΚΡΙΝΟΝΤΑΙ:

ΠΕΖΑ: «Πόσα λεπτά;» Κα-
τίνης Ἀριστοπούλου, «Ἡ ὄραία
Ὀλμπία» Ι. Τερζοπούλου, «Φυ-
σικὰ φαινόμενα ἐν Κεφαλληνίᾳ»
Μ. Βρανοπούλου, «Τὸ Μέγα Σπῆ-
λαιον» Π. Σέβαν, «Ἀλμυράτικοι
πολέμοι» Ἀγγ. Βερνίκου, «Σπύ-
ρος καὶ μουστικὴ» Ὁ μὴν τοῦ
λέπτερος, «Γνωμίαι», «Αἱ μεγα-
λῆτεροι ἀράχναι» Χρ. Χρυσούλη,
«Ἡ Χρυσὴ καὶ ὁ Νάσος» Σεντῆς
Μακαρίτου, «Πόθεν ἐξελλί-
μαται» Ε. Παπαλάκη, «Πρὸς
τὴν Ἀδελφὴν» Ἰω. Παναγιωτοπού-
λου, «Θαλῆρη νύκτα» Ἰω. Πα-
ναγιωτοπούλου, «Τὸ κυνηγὸν
σπῆλαιον» Κωνσ. Τσιφλῶν, «Ἄν-
δρουσα» Μ.χ. Ἀμνός, «Ὁ
νοῦμος κῶν», «Ἀνετὸς θεός»
Ἀλ. Τσιφλῶν, «Ποιτικὴ δι-
καισύνη παρ' ἀρχαίων», «Τὸ Μα-
σχάλ» Αἰουβανῆ, «Ὁ Μάκαριος
Ἀχιλλεύς», «Ἡ Διαθήκη» Αὔρας
Ζερφύου, «Βουλγαρικὴ ἡθογρα-
φία» Δ. Ἐκκλησιάρχου, «Τὸ φρι-
κὸν ἐν Ἑλλάδι ἐνός ἀπαιτοῦ» Νί-
κολαον.

ΕΜΜΕΤΡΑ: «Πρωτοβόχια»
Βασιλείας Ἀνδρέου, «Στεγρὸν θέ-
λημα» Σ. Παπαλάκη, «Ἀνάστα
με», «Βασίλειος ἔρωτος», «Ἀπο-
γοιήσεις» Ἐμμ. Ἀουλιανῆ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Τρία λεπτά ἡ λέξις

ΕΠΙΘΥΜΩΝ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩ
ΜΕ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΤΑΛΑΣΣΩ ΜΕΤ' ΑΥΤΩΝ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ Η ΚΑΡΤΑΣ, Α-
ΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΑΧΙΣΤΗ, ΑΙΘΥ-
ΘΥΝΕΙΣ: ΠΛΗΡΗΝ POSTE-
RESTANTE ΕΝΤΑΥΘΑ.

Στὸν χωρισμό μας
Σιγὴν δὲν περὶ ἀγάπην μου
χορὴς ἐσένα νὰ σκεφθῶ
καὶ ὁ κόσμος μαύρος μοῦ φαίνεται
μ' αὐτὸν τὸ χωρισμό.
Εἶχομαι πάντοτε στὸ θεὸ
καὶ στήν γλυκεῖα καρδίαν
πὺς ὅσο τὸ ταχύτερον εἰδῆς
ἐσὺ οὐ μέναι.

Τοσὺς Ρούμμελς

Σὰς στέλλω συστάσιν μου καὶ
ἀγαπῶμεν συντόμως ἐπιστολήν
σας: Μιλτιάδην Χρυσανθόπου-
λον Καφεγιον «Παλληλῶν»
ἐναντι Ταχυδρομείου Πειραιᾶ.
Σὰς χαιρετῶ Γνωστός Σας

Attention

Σύλλογος ὁ «ΠΑΜΙΣΟΣ»
Ἰδρυθεὶς ἐν Μεσσήνῃ σκοπὸν
ἔχον τὴν διάδοσιν τῆς «Ἑλλά-
δος». Ζητοῦνται δραστήριοι ἀντι-
πρόσωποι παντοῦ. Μηνιαία συν-
δρομὴ 20 λεπτῶν. Λαχεῖα 25 λεπτά,
κέρδη 60 δραχμῶν.

Α Μικρὸς Διαγωνισμός
1) Ἑλλανοσύμφορον: -η-ω ο
-α-ι-ο- 2) Ἀντίμα: Εἰμαι μέ-
λος τοῦ σώματος, ἂν ἐν γράμμα-
τι προσθέσῃς εὐθὺς ἔσων θ' ἀ-
ποτελέσῃ. Ἀντὶ καὶ ὁ λόγος τὸ
ἐν. Λύσεις μετὰ 10 ἡμέρας, μέχρι
5 Νοεμβρίου. Βραβεῖα 1) 10 δρ.
2) Μυδιόστρημα, 3) 5 δραχμᾶς,
4) 4 δραχμῶν λαχεῖον στόλου, 5-6)
2 δραχμῶν, 7-8) μονόδραχμον, 9-10)
τρίμηνον συνδρομῆν Δίσις Γεώρ-
γιον Βολβόπουλον π. γ. Νησίον
Μεσσήνης. — Πρόεδρος: Γεώργιος
Βολβόπουλος, ἀντιπρόεδρος: Μαί-
ρη Σαβῆνον, ταμίας: Νίτσα Βολ-
βοπούλου, γραμματεὺς: Δημήτρ.
Νοῖας.

Θαλασσινὴ Κυριοποιοῦσα τὴν
μάστιγαν ἐλαβὸν καὶ ἐξήλθον.
Μετὰ μεγάλῃς προθυμίας δέχομαι
τὴν μετ' ἡμῶν ἀντάλλαξιν. Ἀ-
γαμέμνων. Σὺ χαιρετῶ.
Ι. Πυγμαλῶν

Ἀθήναι

«Ἀπαγορεύω ἀντάλλασσονται
Θαυμάσιον τῶν μελῶν τῆς «Ἑ-
ταίρας Καρτομαγῶν» κηδεύο-
μεν αὐτοῖν. — Μεσσήνη. Βικ. Τάκ.

Ἀντάλλασσον c. p. με ἀπαρά-
παντας. — Ψυχορραγία Φεγγα-
λαμπίς poste restante, Κέρκυρα.

Ἀντάλλασσον c. p. προτιμῶ
καλλογὰς matt. Δίσις: Δεσποινί-
δα Ἐρίταν π. γ. Θεσσαλονίκης.

Παλληλῶν Σύλλογος «ΙΣΧΥΣ»
Ἐν Πάτραις
Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι παν-
ταχοῦ. Προτιμῶμεν δεσποινί-
δες. Δίσις Γεώρ. Κουμπῆς Καγ-
α 48 Πάτρας.

Ἀλ! Ἀντάλλασσον c. p. με
δεσποινίδας πανταχοῦ. Προτι-
μῶ καλλογὰς. «Ὁραία Ἑλένη
Σπάρτης» π. γ. Σπάρτης.

Ἐρεικωθεῖσαν Καρδία. — Πρὸ
8 ἡμ. δευτεία ἐπιστολήν «Θερα-
πειστὴν Ἑωγενέσις». Φρον-
τισαί νὰ τὴν παραλάβῃς.

Ἀθήναι Ἡρώ
Εἰς τὸν κ. Σταυρὸν Μαραγκο-
δάκη, προαχθέντα εἰς τὴν 2αν
τάξιν τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ
ἐξομῶν εἰς ἀνώτερον καὶ ταπεινὸν
ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του.
Πειραιεύς Γαργαλιστικὸν Κίλημα

Μεταγωγικὴν Ναυτοποιοῦσαν.
Ποῖα ἡ νέα σύστασις σας. Ἀπα-
νήτα ἡ διὰ μέσου «Ἑλλάδος»
ἡ ταχυδρομικὴ εἰς συστάσιν Α.
Γ.Κ. π. γ. Ἀθῆνας.
Πειραιεύς Γαργαλιστικὸν Κίλημα

Παντοκράτω Σύλλογος «ΝΙΚΗ»
Ἐξεδόθησαν λαχεῖα καλλιτεχ-
νικὰ ἀντὶ λ. 25 ἑκάστον. Ἀ-
ποστέλλονται τῷ ἐμβάλλοντι τὸ
ἀντίτιμον. Βραβεῖα δραχμ. 150.

10ος Διαγωνισμός «Νίκες»
1) ἀντίμα: Ἀν Βασιλείας
λατρεντῆς τὸν τόνο ἀνεβρίσας
μὴς ἀκονιδιάρχης φυλῆς προ-
τεύουσα δὲ φησὶς. — 2) ἀπορ-
δοκίμη: Ποῖα πόλις πετῇ; — 3)
φωνηγενολλῶν: Τ-μ- -ς τ-ς
γ-ν- -ς Σ-οβ-.

Βραβεῖα: 1) Ρεβόλβερ, 2) Χρυ-
σὴν καδῆα, 3) δραχμ. 10, 4-10) 2
λαχεῖα «Νίκες». — Λοιποὶ τέρμη-
νον συνδρομῆν.

Κερδίσαντες ἐννιάτου διαγωνι-
σμοῦ: Π. Φουσταλῆς Πάτρας,
Ν. Καμπελάκης Ἰωάννινα, Μ.
Κουλουράδου Λαμία, Ι. Κανατῆς
Πειραιεύς. Λοιποὶ συνδρομῆν τρι-
μήνον.

Ἀποστέλλετε ὅλοι εἰς διεύθυν-
σιν: Σύλλογον «Νίκη» Γύθειον.

Ἀποστέλλετε καταστατικὰ ὁ-
λοὶ σύλλογοι. Διευθύνσεις:
Ἀρίων Μεσσήνην

Ἐπὶ τὴν ἐνάξιν τῶν μαθημά-
των τοῦ παρθενιαγωγείου Χαλκῶν
ἐγχομαί τὴν λατρεντῆν μου Δ. Σ.
καλὰ προσδοκῶ. Μικρὸς Ἀγνω-
στος.

Σύλλογοι. Ἀποστέλλετε μοι
μοι καταστατικὰ, παρακαλῶ μὴν
ἀμελήσετε. Μικρὸς Ἀγνωστος

Νίτ. Οἶκον. Σὰς γνωρίσαμεν
κυρίε καὶ σὰς μπαρουτοκαπνισα-
μεν. Ἐμπαρουτοκαπνισμένο Διο-
πάνι.

Ἀντάλλασσον c. p. Διευθύνσεις:
Μυστηριώδη τοσπῆλην π. γ.
Κάτω Κυπαρισσιῶν
Νοῖας.

Σύλλογος
«ΞΕΝΟΦΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ»
Ἐν Κρεσταινῇ
Α Μηνιαῖος Διαγωνισμός
1) ἀντίμα: Ὁ Ἀθηναῖος Ξε-
νοφῶν τὴν γραμμὴν Συλλογῶντα
ἐξορίσας διατελῶν, λέγει ἂν ἀπ' τὴν
Τροπιδόθεν βγάλης δύο
πρῶτα σύμφωνα καὶ τὴν λοιπὴν
ἀναγραμματιστῇ ὑπερασπιστὸν
πατρίδος Κλητικὴν δὲ σχηματι-
σῃ. — 2) ἀντίμα: Ἐάν ἄρθρον
μετὰ μέλους ἀνθρωπίνου συνδέ-
σης μέγαν ποιητὴν ἀρχαίων πα-
ρευνθῇ θ' ἀποτελέσῃ. — 3) φων-
γενολλῶν: Θ-λ-ττ- Θ-λ-ττ-
Λύσεις δεκταὶ μετὰ δεκατέλειον
μέχρι 30 Ὀκτωβρίου. Ἀντὶς ὁ
λόγος ἐν. Βραβεῖα τὰ προηγουμέ-
να. Ζητήσατε λαχεῖα Σύλλογου.
Κερδίζονται 20 ἀριθμοί. 1) δραχμ.
25, 2) δραχμ. 20, 3) ἀφροδίτη, 4)
ἡλεκτρονικὸν φανὸν, 5) τόμον Ἰου-
λίου Βέρν, 6) Ἑλληνογαλλικὴν
μέθοδον, 7) πολυτέλες μελανοδ-
χεῖον, 8) Album, 9) τετραδράχιον
λαχεῖον στόλου, 10) τόμον «Ἑλ-
λάδος», 11-12) ἀνὰ ἐν διδραχμῶν
λαχεῖον στόλου, 13-14) ἀνὰ ἐν
μονόδραχμον λαχεῖον, 15-16) ἐξά-
μηνον συνδρομῆν Σύλλογου, 17-
18) τρίμηνον, 19-20) ἀνὰ δύο
λαχεῖα Σύλλογου. — Ἀντιπρόσω-
ποι: Ἀθανάσιος Βασιλειάνης
Βόλος, Ἰωάννης Τσιφλῶν
Τρίκαλα, Φώτιος Παπαλοῦκας
Ἀίγιον, Ἀναστασία Οἰκονομική
Ἀθήναι, Κωνσταντῖνος Παπαδη-
μητρίου Ἀντιόχεια

ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Ἡ ἐσοδεία τοῦ φόν Χίντεμβουργ.—(Ἰσπανικὴ γελοιογραφία παριστάσα αὐτὸν τρυγῆσαντα νεκροκεφαλὰς σάν σταφύλια εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Νέος βοηθὸς τῆς Γερμανίας.—Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος ἀκονίζει τὸ ξιφὸς του εἰς τὸν τροχὸν τὸν ὁποῖον γυρίζει ἡ Γερμανία.

Ὁ Φερδινάνδος πρὸς τὸν Σουλτάνον: «Τώρα ποῦ γίναμε καὶ σύμμαχοι πρέπει νὰ φριάσης τὸ μουσίσου σύμφωνα με τὸ δικό μου!»—(Ἀγγλ.γελ.)

Πὼς ἐφωτιάζετο ὁ Τζὼν Μαρούλλ, ὅτι θ' ἀνοίξῃ τὰ Δαρδανέλλια.